

Predsednik predsedstva SRS Sergej Kraigher med ogledom tovarne

Potrdili nove stanarine in najemnine

Prvim avgustom tridesetodstotno povišanje stanarin — Nove cene tudi v vzgojno varstvenih zavodih — Nestl Žgank nov direktor Zavoda za urbanizem, Franc Krepše pa komandir postaje milice Velenje

V petek dopoldan so zasedali trije zbori skupščine občine Velenje. Prvič v samoupravniki delovanja skupščine naše občine, so zbori zasedali ločeno. Ker je takšna usmeritev edipravilna, bodo tudi v prihodnjem zboru odločali na ločenih sejah.

Na dnevnem redu današnjega zborovanja je bila med pomembnejšimi točkami obravnavanje predloga odloka o povišanju stanarin in najemnin na območju občine Velenje, obravnavanje predloga sklepa o soglasju k ekonomski ceni za predšolske otroke in dojenčke v vzgojno varstvenih zavodih ter otroke v organiziranem varstvu v družini, delegati pa so sprejeli tudi sklep, da Skupščina občine Velenje prevzema pokroviteljstvo mladinske delovne brigadearel Destovnik Kajuh, ki konec tega meseca odhaja na delno mladinsko delovno akcijo Samac Sarajevo.

Delegati zboru krajevnih skupnosti so najbolj živahno razpravljali o predlogu odloka o povišanju stanarin in najemnin na območju občine Velenje. Stanarine naj bi se s 1. avgustom povišale za 30 odstotkov. Tem povišanjem se počasi priključujemo ekonomskim stanarim, ki naj bi jih v Sloveniji segli do leta 1982. V zboru

krajevnih skupnosti so opozorili na neracionalno gradnjo novih stanovanj in izrazili zahtevo po doslednejšem izpostavljanju odgovornosti in resnejšem pristopu pri novogradnjah. Prav tako so bili mnenja, da bo treba v prihodnje več pozornosti posvetiti odgovornejšemu obnašanju lastnikov družbenih stanovanj in natančneje določiti garancije posameznih stanovanjskih enot.

Tudi na družbenopolitičnem zboru in zboru združenega dela je točka o povišanju stanarin prinesla nekoliko širšo diskusijo. Na zboru združenega dela so delegati opozorili, da samoupravne interesne skupnosti niso izpolnile zahteve, da pošljejo podrobno obrazložene investicijske programe v vse delovne organizacije. Opozorili so tudi na velik zastoj pri gradnji stanovanj in predlagali, da na eni od prihodnjih sej spregovorimo o izpolnjevanju referendumskega programa.

Naslednja zanimiva točka so bile tudi nove cene za predšolske otroke in dojenčke v vzgojnovarstvenih zavodih. Lan-

ska ekonomska cena za predšolske otroke v vzgojno varstvenih zavodih je bila 1.100 dinarjev vendar ta sredstva niso zadoščala za pokritje ekonomske cene. Letošnja ekonomska cena, ki so jo sprejeli delegati na vseh treh zborih, je za predšolske otroke 1.500 din, za dojenčke in otroke v organiziranem varstvu v družinah pa 2.135.— din. Seveda bo samoupravna interesna skupnost, tako kot doslej subvencionirala večji del te ekonomske cene.

V zboru krajevne skupnosti pa je bilo posebno živahno tudi ob obravnavi poročila o zbranih in razporejenih sredstvih po družbenem dogovoru o razporejanju dohodka v občini Velenje za financiranje programov v krajevnih skupnostih v letu 1977. Zaradi nepopolne evidence o številu zaposlenih ni moglo ugotoviti, ali so delovne organizacije poravnale vse obveznosti, ki jih predpisuje omenjeni družbeni dogovor, zato so na današnji seji imenovali komisijo, ki bo v sodelovanju z ustreznimi strokovnimi službami skušala ta spisek izpolniti in na podlagi tega izterjati od organizacij združenega dela dogovorjene in morda še neizpolnjene obveznosti.

Delegati vseh treh zborov so potrdili tudi imenovanje direktorja Zavoda za urbanizem Velenje. Novi direktor Zavoda za urbanizem je Nestl Žgank. Prav tako pa so sprejeli sklep o imenovanju komandirja postaje milice, dolžnost komandirja je prevzel Franc Krepše, ki je bil prej komandir na postaji milice v Sevnici.

Sergej Kraigher na obisku v Velenju

Predsednik predsedstva SRS Sergej Kraigher si je prejšnji teden med obiskom v Velenju med drugim ogledal proizvodnjo v novi tovarni prostorskih elementov na Selu — Čestital kolektivu k dosedanjim proizvodnim uspehom

V četrtek, pretekli teden, je obiskal Velenje predsednik Predsedstva SR Slovenije, Sergej Kraigher in si ogledal proizvodnjo v novi tovarni prostorskih elementov — celic, ki so jo svečano predali svojemu namenu zadnjo soboto in za katero sta, kot je znano, združila sredstva GIP Vegrada Velenje in

novanjske gradnje ter gradnje drugih objektov družbenega standarda.

Predstavniki Vegrada in Gorenja so predsednika predsedstva SR Slovenije, Sergeja Kraigherja, seznanili s prednostmi, ki jih prinaša tudi novi resnično industrijski način gradnje in ki postajajo ob postavitvi prvih objektov vse bolj očitne. Ne gre samo za znatno višjo kvaliteto objektov, če gradnjo iz prostorskih elementov primerjamo s klasično gradnjo, pač pa tudi za nižje cene in, nenazadnje, tudi za polovico krajši rok izgradnje od klasičnega. Tovariša Sergeja Kraigherja so seznanili predstavniki Vegrada iz Velenja tudi z načrti, da bi proizvodnjo prostorskih elementov — celic približali večjim središčem po vsej državi, saj bodo v tovarni v Velenju, ki bo dokončana tudi druga faza izgradnje, izdelali letno le okrog 2.000 elementov.

Po končanem ogledu dela v novi tovarni prostorskih elementov je predsednik predsedstva SR Slovenije, Sergej Kraigher čestital kolektivu k dosedanjim proizvodnim uspehom. Želel je, da bi njihovo delo dejansko pomenilo prodor v industrijsko gradnjo, k cenejšim stanovanjem in drugim objektom in k hitrejšemu reševanju stanovanjskega vprašanja ter drugih objektov družbenega standarda.

Med ogledom proizvodnje v novi tovarni prostorskih elementov — celic na Selu pri Velenju se je predsednik predsedstva SRS Sergej Kraigher kot prvi vpisal v spominsko knjigo:

Čestitam, je zapisal, kolektivu k dosedanjim proizvodnim uspehom, in želim, da bi njihovo delo dejansko pomenilo prodor v industrijsko stanovanjsko izgradnjo, k cenejšim stanovanjem in drugim objektom visoke gradnje in k hitrejšemu reševanju stanovanjskega vprašanja ter drugih objektov družbenega standarda.

TGO Gorenje Velenje. Skupaj s predstavniki občinske skupščine, občinskih vodstev družbenopolitičnih organizacij in obeh kolektivov si je Sergej Kraigher z zanimanjem ogledal delo v tej naši prvi tovarni za proizvodnjo prostorskih elementov — celic, ki resnično odpravlja tradicionalizem v gradbeništvu ter uveljavlja industrijski način sta-

Tovariš Sergej Kraigher si je z zanimanjem ogledal tudi prvi objekt, zgrajen iz prostorskih elementov po programu DOM 101, to je novo vzgojno varstveno ustanovo na Konovem.

SEJI ZBOROV SO MOZIRJE

V ponedeljek se je na 3. samostojni seji sestal družbenopolitični zbor skupščine občine Mozirje. Delegati so razpravljali in sprejeli družbeni dogovor o osnovah kadrovske politike v SR Sloveniji in družbeni dogovor o osnovah kadrovske politike v občini Mozirje, sprejeli program dela zborov skupščine občine za obdobje od julija do decembra letos ter poročilo o delu zborov v prvem polletju, sprejeli so tudi sklep o potrditvi zaključnega računa davkov občanov za lansko leto in predlog pravilnika za izvedbo referendumskega programa v obdobju od leta 1978 in 1983 ter na koncu opravili še razrešitve in imenovanja.

V torek se je na 3. samostojni seji sestal že zbor združenega dela. Poleg tega, ki so jih obravnavali delegati družbenopolitičnega zbora so v zboru združenega dela sprejeli predlog odloka o ureditvi nekaterih vprašanj s področja zakona o blagovnem prometu, razpravljali o analizi gibanja gospodarstva v prvem tromesečju letošnjega leta, sprejeli sklep o odobritvi kredita Zgornjesavinjski kmetijski zadrugi Mozirje iz sredstev DKS in opravili razrešitve in imenovanja.

Prvi minister več milijonskega nigerijskega naroda Chief Fernandez in generalni direktor sozda Gorenje, Ivan Atelšek sta pretekli petek v Ljubljani podpisala protokol o skupnem vlaganju v proizvodne zmogljivosti za proizvodnjo gospodinjskih aparatov in male kmetijske mehanizacije v prijateljski in neuvrščeni Nigeriji. Pred podpisom protokola je o pomenu gospodarskega sodelovanja med Jugoslavijo in Nigerijo spregovoril predsednik Gospodarske zbornice Slovenije, Andrej Verbič.

V drugi polovici tedna bo deloma somčno vreme, v popoldanskem času bodo pomamezne nevihte.

**Iskrene čestitke
za praznik vstaje
slovenskega ljudstva
22., julij!**

Občinska konferenca SZDL Velenje
Občinska konferenca ZKS Velenje
Občinski svet ZSS Velenje
Občinska konferenca ZSMS Velenje
Občinski odbor ZZB NOV Velenje
Občinski odbor ZRVS Velenje

**Skupščina občine Velenje
in izvršni svet
Skupščine občine Velenje**

se pridružujeta
čestitkam
za 22. julij —
praznik vstaje slovenskega ljudstva!

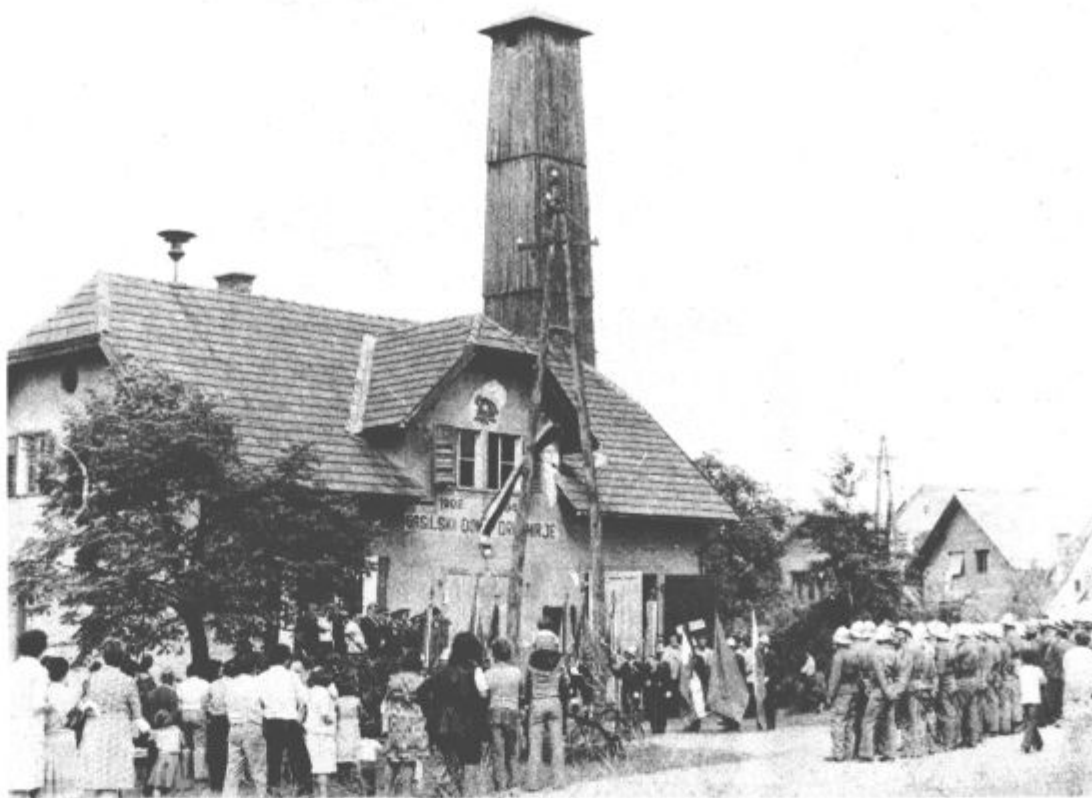
Kdaj usklajeno delovanje?

V torek se je sešel na drugo sejo izvršni svet skupščine občine Velenje — Še ničesar narejenega glede oblikovanja samoupravnega sporazuma o usklajenem delovanju

Člani izvršnega sveta skupščine občine Velenje so se na drugi seji, ki je bila v torek dopoldne, najdlje časa zadržali pri obravnavi informacije o tem, kako daleč so že priprave za sklenitev samoupravnega sporazuma med projektantskimi organizacijami v velenjski občini za skupen nastop pri projektiranju stanovanjske graditve. Že maja je komisija za stanovanjska vprašanja pri občinskem svetu ZSS Velenje predlagala, naj bi organizacije združenega dela, ki pripravljajo tehnično dokumentacijo, sklenile samoupravni sporazum za usklajeno delovanje in izdelovanje potrebne dokumentacije na področju stanovanjske gradnje. Za nosilca naloge so določili Zavod za urbanizem. Med tem časom je bilo tudi več pogovorov med temi organizacijami (KOC, Toplovod, strokovne službe, SIKS, Zavod za urbanizem), vendar, kot smo lahko slišali na seji, se to vprašanje ni premaknilo z mrtve točke. Še vedno želijo nekatere delovne organizacije delovati po starem, imeti v svojih rokah tako projektiranje, izvajanje kot nadzor in ne želijo sodelovati v takšnem samoupravnem sporazumu, ki naj bi dejansko pripomogel k temu, da bi bila potrebna dokumentacija pravočasno in kvalitetno pripravljena. Posledica takšne neenotnosti pa se najbolj odraža v sedanji stanovanjski gradnji, ki stagnira. Na seji, katere se je udeležil tudi družbeni pravobranilec samoupravljanja Albin Amon, so sprejeli sklep, da bodo ponovno sklicali vse

predstavnik, ki naj bi sprejeli ta sporazum ter s tem premostijo neurejeno stanje na področju stanovanjske gradnje.

Na ponedeljkovi seji so člani izvršnega sveta obravnavali še vrsto drugih pomembnih vprašanj. Tako so se dalj časa zadržali pri predlogu REK Velenje oziroma delovne organizacije Plastika, da bi zgradila začasno montažno halo poleg sedanjih prostorov na starem jašku. Člani izvršnega sveta so podprli prizadevanja tega kolektiva za povečanje proizvodnje zaradi potreb na tržišču, vendar so menili naj predlagatelj REK oziroma delovna organizacija Plastika ponovno prouči umestnost začasne gradnje ali gradnje na novi lokaciji v Trebusah, še zlasti, ker so različna predvidevanja, kdaj se bo območje pod Starim jaškom eksplotiralo. Na prihodnji seji pa bo to vprašanje še enkrat obravnaval svet za družbeno planiranje in finance ter zavzel dokončno stališče.

Gasilski dom v Družmirju bo čez čas obstojal le še v spominih gasilcev

Zadnja proslava pred starim gasilskim domom

Člani gasilskega društva Družmirje so v nedeljo slavili 70-letnico obstoja društva — V sedemdesetih letih so 223-krat posredovali v raznih požarih ali drugih elementarnih nesrečah — Pokrovitelj jubileja je bil Rek Velenje

Gasilci Družmirja so slavili v nedeljo pomemben praznik. Letos mineva 70 let, ko so v tem kraju velenjske občine ustanovili gasilsko društvo. Ta jubilej so proslavili z medobčinskimi tekmovanjem gasilskih desetini, ki se je začelo dopoldne, popoldne pa so se vsi skupaj zbrali na proslavi pred starim gasilskim domom. Svečanemu mimo-hodu gasilskih desetini je sledil kulturni program, ki so ga izvajali člani šaleškega okteta in delavske godbe Zarja Soštanj. Nedeljski jubilej pa so

družmirski gasilci proslavili z veliko tesnobo v srcu, saj je njihova proslava 70-letnice delovanja društva pomenila tudi slovo od starega gasilskega doma, katerega bodo zaradi kopanja premoga v kratkem porušili.

Iz zapisnikov, ki jih hranijo je razvidno, da je bil že 18. maja leta 1908 ustanovljen pripravljalni odbor za ustanovitev takratne požarne brambe. Dva meseca pozneje 19. julija so že ustanovili društvo. Za Družmirčane je bil to — kot je dejal v nedeljo v svojem govoru predsednik društva Anton Lampret, — velik uspeh, saj si je ta požarna organizacija uspela pridobiti v takratni avstroogrski monarhiji slovensko ime in tudi slovensko poveljevanje. Štiri leta po ustanovitvi so imeli tudi že svoj dom. Leta 1932 je društvo dobilo prvo motorno brizgalno, leto dni zatem pa prvi gasilski prapor, na katerem je bilo zapisano: Če ognja ruši divja sila, krotilca bode v nas dobila. Druga svetovna vojna je nekoliko zavrla njihovo delo. Sedem članov pa je darovalo življenje za svobodo. Njihov spomin so na proslavi počastili z enominutnim molkom.

Prednost gasilski dejavnosti pa je člane po končani vojni ponovno uvedla v gasilske vrste. Spoznali so,

da je njihov gasilski dom premajhen, zato so se leta 1946 odločili za gradnjo novega. Dve leti nato so zgradili dom, pred katerim je bilo nedeljsko slavlje, in od katerega so se morali sedaj zaradi širših družbenih koristi posloviti. Toda njihovo delo ne bo zamrlo. S predstavniki krajevne skupnosti Lokovica so se dogovorili, da bodo v tem kraju zgradili nadomestni objekt. Gradnja novega doma v Lokovici lepo napreduje in gasilci upajo, da ga bodo predali svojememu namenu že letos.

Na nedeljski zadnji proslavi pred starim gasilskim domom se je predsednik društva zahvalil vsem članom, tako veteranom kot najmlajšim, za dosedanje delo v društvu ter zaželel, da bi tudi v njihovem novem kraju še naprej ostali zvesti tej organizaciji in da bi tudi v prihodnje v morebitnih požarih ali drugih naravnih nesrečah iskazovali takšno požrtvovalnost kot so jo doslej.

V imenu občinske gasilske zveze Velenje se je zahvalil družmirskim gasilcem in krajanom za vložen trud, ki so ga opravili v sedemdesetih letih obstoja predsednik Stane Hudales in izrekel željo, da bi gasilci tudi po otvoritvi novega doma v Lokovici nadaljevali bogato in dolgoletno tradicijo. Posebno zahvalo je izrekel tudi desetini društva, ki je v zadnjih letih dosegla vidne uspehe

na različnih tekmovanjih in s tem prispevala ne le k ugledu društva, ampak celotne občinske zveze. V spomin na ta visoki jubilej je Stane Hudales podelil društvu, ki je tretje najstarejše v naši občini, v imenu občinske gasilske zveze spominsko diplomu, v imenu izvršnega odbora gasilske zveze Slovenije pa je podelil društvu ob jubileju gasilsko odlikovanje L stopnje za vestno in požrtvovalno delo.

S. V.

Ponovno o Golteh

V Mozirju so v soboto zopet reševali problem Golt, trenutno zaprte za obiskovalce — Sestavili so koordinacijski odbor, katerega vodi podpredsednik zveznega izvršnega sveta inž. Andrej Marinc

Problematika Rekreativnega turističnega centra na Golteh se ni razrešila, kvečjemu še bolj zapletla. Po večletnih razgovorih in ukrepih lahko tokrat zapišemo, da so Golte zaprte in bodo goste sprejele šele pred zimo. Trenutno je stanje pač tako, da so se pri Izletniku odločili za sezonski značaj tega turističnega centra. Izletnikova akcija za ustanovitev skupnosti za rekreacijo na Golteh za območje občin Celje, Zalec, Velenje in Mozirje je propadla. Sporazum je podpisalo vsega 30 organizacij združenega dela in še to pretežno manjših. Zavaljo tega so se Izletnikove napovedi uresničile in gondolska žičnica že miruje, pa tudi Mozirska koča občasno miruje. Preko poletja zaprte Golte bodo izgubo zmanjšale, pa naj se to čuje še tako čudno, med tem pa bo treba urediti smučišča, kupiti teptalni stroj in novo vlečnico ter postoriti še to in ono — če bodo uspeli zagotoviti potrebna sredstva. Doslej je sredstva zagotavljala Izletnikova temeljna organizacija Potniški promet, ki tega posledje ne bo več zmogla. Kupiti namerava 40 novih avtobusov, čaka jo gradnja nove postaje in podobno, vse pa je povezano z znanimi sredstvi. Na Golteh niso problem le sredstva za krite amortizacije infrastrukturnih objektov, nadaljevati je treba z izgradnjo Golt, ki so še vedno nedograjene, zagotoviti je treba sredstva za vzdrževanje in še bi lahko naštevali. Ena izmed morebitnih rešitev je vsekakor tudi povezovanje turističnega centra s sorodnimi dejavniki v Gornji Savinjski dolini, katere sestavni del Golte nedvomno so v vsakem pogledu. Ta resnica ni nova, stara je prav toliko kot problem Golt, dogovarjanje o vsem tem pa ni rodilo sadov, kot tudi ni bilo rezultatov pri razreševanju celotnega spleta problemov. Konec prejšnjega tedna so se v Mozirju sestali predstavniki skupščine občine in družbenopolitičnih organizacij ter zastopniki Izletnika. Razgovor problema ni premaknil z mrtve točke, zato so se v soboto zopet sestali in na višjem nivoju. Sestanka se je namreč udeležil tudi podpredsednik zveznega izvršnega sveta inž. Andrej Marinc. Na tem srečanju so ustanovili koordinacijski odbor, ki ga vodi inž. Andrej Marinc, sestavljajo pa predstavniki vseh zainteresiranih občin. Ostaja upanje, da bo ta odbor uspešnejši pri svojem delu, kot so bili njegovi predhodniki, njihovo delo namreč ne more vlivati prevelike mere optimizma.

J. P.

J. KRA

O nadaljnjem razvoju kmetijstva

Svet za družbenoekonomske odnose v kmetijstvu pri predsedstvu OK SZDL Mozirje razpravlja o najpomembnejših vprašanjih razvoja kmetijstva — Obilo pripomb o osnutku zakona o kmetijskih zemljiščih

V petek dopoldne so se v Mozirju na razširjeni seji sestali člani sveta za družbeno-ekonomske odnose v kmetijstvu pri predsedstvu občinske konference SZDL Mozirje. Izoblikovati je bilo treba skupna stališča in pripombe o najpomembnejših vprašanjih nadaljnjega razvoja kmetijstva, ki jih prinašajo osnutki štirih novih zakonov s področja kmetijstva. Že kar na začetku velja omeniti, da zaradi neprimerne časa — kmetom vzamejo preveč časa košnja in druga opravila, ter zaradi pomanjkanja oспособljenih strokovnih kadrov v mozirski občini niso uspeli organizirati zborov in razprav po krajevnih skupnostih, prav tako pa je na mestu ugotovitev, da je bila petkova problemska razprava dovolj tehtna in je v veliki meri nadomestila to pomanjkljivost.

Udeleženci so najprej razpravljali o spremembah in dopolnitvah zakona o kmetijskih zemljiščih, katerega posamezna določila niso več v skladu z vsakodnevnostjo stvarnosti. Pri tem je najbolj kočljivo vprašanje statusa kmeta, kjer so stališča najbolj neenotna, kriterije pa bi bilo treba opredeliti posebej za ravninske in posebej za hribovite predele, za katere naj bi bili milejši. Razprava je pokazala, da je bilo v mozirski občini največ priložnosti, ki imajo malo obdelovalnih površin in razmeroma mnogo gozdnih zemljišč. Problemi dodeljevanja statusa kmeta so seveda zelo raznovrstni, med drugim tudi zato, ker je novi osnutek zakona dokaj liberalen. Na problemskem posvetu v Mozirju so udeleženci sprejeli precejšnje sklepe in stališča, s katerimi bi bilo treba po njihovem mnenju dopolniti opredelitev statusa kmeta. Med najpomembnejše pripombe sodijo naslednje: status kmeta lahko pridobi tisti, ki zemljo obdeluje z osebnim delom kljub temu, da je zaposlen, status naj bi obdržali tudi ostareli, ki so vse življenje kmetovali in so imeli zemljo v zakupu; udeleženci se ne strinjajo s statusom kmeta za zdornice; kmetija naj bo zaščiten za celotno obdobje življenja kmeta, sicer zakon ne bo imel nobene uporabne vrednosti; zakon mora določiti, da bo dokazovanje

statusa kmeta dolgoročno; udeleženci posveta so odločno zahtevali, naj se problemi rešujejo tudi v smeri prispevka mestnih skupnosti za migracijska območja in pri tem uveljaviti načelo solidarnosti, kot je to primer pri samoupravnih interesih skupnosti za gozdarstvo; predlagali so davek na parceliranje zemljišč; bolj jasno bi morali biti opredeljeni pogoji in postopki za pogozdovanje obdelovalnih zemljišč; jasneje bodo morali biti opredeljeni kriteriji za funkcionalno zemljišče; prav tako ni sprejemljivo določilo o odtujanju manj kakovostnih zemljišč na zaščitnih kmetijah, tudi na podlagi darilnih pogodb, saj bi na ta način prižgali zeleno luč za počitniške hišice.

Pripomba je bilo še več, v nadaljevanju posveta pa so se udeleženci pogovorili še o novih zakonih o združevanju kmetov, o pogojih in o intervencijah in kompenzacijah v kmetijstvu.

NOVI ČLANI OBČINSKEGA VODSTVA ZSS VELENJE

Člani občinskega sveta Zveze sindikatov Slovenije Velenje: Albin Amon, Miran Arzenšek, Alojz Batič, Jože Berdnik, Elizabeta Bogdan, Slavica Cankar, Edo Centih, Marija Cigale, Valter Cimperc, Franjo Fliser, Slavica Grzinič, Tone Hladin, Jelka Imperl, Cveta Jaklič, Teodor Jelen, Ivica Jezernik, Rado Ježovnik, Jože Kandolf, Alojz Kikec, Jože Kočar, Dolfe Koprivnik, Marjana Koren, Karl Kordež, Peter Krapež, Jožica Kvas, Mirko Lavrekovič, Franc Marovt, Marcel Medved, Anka Melanšek, Slavica Merzel, Jože Mraz, Alojz Napotnik, Jože Oberč, Jože Pečecnik, Slavica Pirh, Dominika Potočnik, Janez Pukl, Cveta Pušnik, Franci Rat, Cveto Rihter, Bogomir Rot, Alojz Saje, Pane Semečnik, Franc Sivec, Marija Skornšek, Fanika Smonkar, Boris Sušec, Amalija Šilih, Viktorija Trauner, Miro Travner, Božo Uranjek, Edo Uranjek, Miha Uranjek, Lidija Veber, Gustav Verdclj, Mihaela Vidic, Maja Vovk, Stane Vovk, Milena Vrečar, Jože Vrečko, Slavica Zabukovnik, Janez Zore, Ivan Zupanc, Vida Zolnir, Stane Zula in predstavnik društva upokojencev.

Člani predsedstva občinskega sveta ZSS Velenje

Miran Arzenšek, Alojz Batič, Alojz Kikec, Marjana Koren, Peter Krapež, Marcel Medved, Jože Mraz, Cveta Pušnik, Franci Rat, Pan-krac Semečnik, Franc Sivec, Amalija Šilih, Edo Uranjek, Gustav Verdclj, Ivan Zupanc.

Ustanovili koordinacijski odbor sindikata sozda Gorenje

Se doslednejše uresničevanje skupnih interesov — Pomembna naloga pri nadaljnjem razvoju sozda

V Velenju v prostorih tovarne gospodinske opreme Gorenje je bila v ponedeljek ustanovna skupščina koordinacijskega odbora sindikata

sozda Gorenje. Delegati so za predsednika koordinacijskega odbora izvolili Valterja Cimperca iz TGO Gorenje Velenje, za podpredsednika pa Jereska Popova iz delovne organizacije Sever Subotica. Poleg tega so izvolili tudi petčlanski nadzorni odbor, ki ga sestavljajo Svetko Džukić Gorenje, Petar Drapšin, Roman Čas Gorenje Pecro, Franc Pintarić Gorenje Elrad, Jože Kočar Gorenje Promet-Servis in Aleksander Medved Gorenje Muta.

Na ustanovni skupščini so delegati najprej sprejeli poslovnik o delu koordinacijskega odbora sindikata sozda, nato pa se statutarni dogovor o organizaciji in delovanju koordinacijskega odbora sindikata ter delovno usmeritev odbora kot tudi konkretni delovni program za letos. V njem so posebno pozornost namenili pripravam na 9. kongres ZSS in 8. kongres ZSJ, uresničevanju zakona o združenem delu, samoupravnem planiranju in nalogam ob 25. letnici obstoja Gorenje. V razpravi so še posebej poudarili, da mora imeti novoustanovljeni odbor pomembno vlogo tudi pri nadaljnjem razvoju sozda, sprejemanju planov, združevanju dela in sredstev, zamenjavi pa ne bodo tudi sodelovanja z delavci oziroma sindikalnimi organizacijami tovarn Gorenje, ki so zunaj naših meja.

Zagotovljen razvoj kovinarstva

Kovinarji na Ljubnem so s priključitvijo k ravenski železarni prebrodili razvojne težave — Stekla je proizvodnja zobatih vencev — Še letos bodo pričeli z novimi vlaganji v prostore in v opremo

Temeljna organizacija združenega dela ravenske železarne Kovinarstvo na Ljubnem je osilec razvoja te vrste industrije v moziški občini in je v svojem dosedanjem razvoju v veliki meri razrešila problem zaposlovanja moške delovne sile, ne le na Ljubnem, ampak v vsej dolini. Marsikomu je ta organizacija prinesla naporno vsakodnevno vožnjo izven občine, predvsem pa daje trdno perspektivo zaposlovanja vseh vrst poklicev kovinarske stroke.

Začetek je bil bolj skromen in ga označuje le skupnica kleparjev pri bivšem Gradbeniku, ki si je želela razširiti proizvodni program. Pričeli so leta 1972 z rudarskim šolskim centrom iz Velenja, kasneje to sodelovanje prekinili in do leta 1974 povečevali proizvodnjo s priložnostnimi deli in storitvami in obrtniški način. Tega leta so sklenili pogodbo s SIP Sempeter in ta je bila podlaga za prvo veliko investicijo. Septembra 1975 so otvorili novo sodobno proiz-

vodno dvorano. S tem pa težava ni bilo konec, šele začele so se. Nove prostore so otvorili v najbolj neugodnem trenutku krize na tržišču, ki je trajala do konca 1976. Za SIP so opravljali le petino del predvidenih s pogodbo in težave so bile neizbežne. Prebrodili so jih le z izrednim prizadevanjem posameznikov in delavcev in kljub vsem problemom so le ustvarili dovolj dohodka za osebne dohodke in za pokritje obveznosti.

Te težave pa so jim po drugi strani tudi koristile, meni vodja temeljne organizacije združenega dela Bogomir Strašek — pokazale so, po kateri poti je treba kreniti naprej. Kovinarji so se pričeli ogledovati za trdnim proizvodnim programom, povezanim z večjo delovno organizacijo, ki bi jim bila sposobna zagotoviti razvoj, vse spremljajoče prednosti in zlasti socialno varnost zaposlenim, ki je bila dotlej pomanjkljiva. Konec leta 1976 in v začetku lanskega so se pričeli pogovarjati z več delovnimi organizacijami (IMP, Metalna, Gorenje, Hidromontaža, Železarna) o možnostih sodelovanja in združitve. Že kar kmalu sta ostali le še dve možnosti — Železarna Ravne in Gorenje. Po tehtni proučitvi vseh možnosti so se delavci ogreli za Železarno. Strojegradnja je namreč bolj ustrezala strojni opremljenosti kovinarjev in tudi delavcem samim.

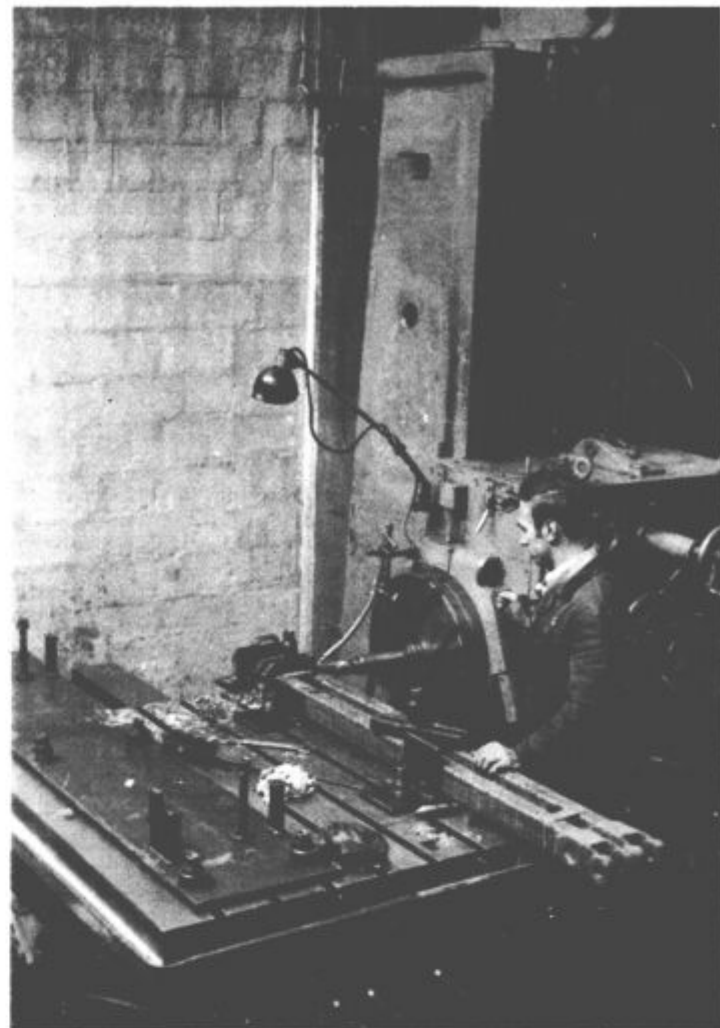
Bogomir Strašek — „Na naša proizvodni hali bi bolj pristajal napis ŠOLA“

Z železarno so sicer pričeli sodelovati že leta 1976, ko so zanj izdelovali dele za hidravlične stiskalnice, tri stiskalnice

pa so v celoti izdelali sami. Tako so že ob prvem stiku z železarnjo dokazali, da so sposobni opraviti tudi zahtevna dela ob pravem času, kakovostno in rentabilno, dokazali pa so tudi, da lahko hitro osvojijo nov izdelek. Temu seveda niso mogle biti vzrok izkušnje, ki jih niso imeli, pač pa delovna vnema delavcev. Bila je to dobra osnova za tesnejše sodelovanje in povezovanje. Ob združitvi z železarno je bilo za njih najpomembnejše dejstvo, da so si zagotovili obetajoče razvojne možnosti.

Najprej so iz Raven na Ljubno prenesli proizvodnjo zobatih vencev, najprej samo grobo izdelavo in kasneje še ozobljenje. Lani so opravili predstavitev in letos je proizvodnja v celoti stekla. Bogomir Strašek je ob tem z zadovoljstvom ugotovil, da so pri kupcih deležni precej pohvale. Držijo se rokov in jih celo prehitujejo, njihovi izdelki imajo primerno ceno in so kvalitetni. Ob uvajanju novega načina proizvodnje so imeli nekaj kadrovskih težav, ki so jih uspešno prebrodili, šepala je tudi produktivnost, temu pa so botrovali stari stroji, ki so jih dobili iz železarne. Zato so se lotili akcije za dvig produktivnosti in so v veliki meri uspeli.

Danes že resno razmišljajo o novih investicijah, s katerimi bi finalizirali proizvodnjo zobatih vencev. Zaradi preteklih izkušenj se z vlaganji ne bodo prenaigali in so se najprej lotili raziskave tržišča, ki bo zaključena še ta mesec in glede na dosednji potek so prepričani, da bodo še letos pričeli z gradbenimi deli za nove proizvodne prostore. Zgradili jih bodo postopoma do leta 1980 in se pri njih poslužili sovlaganj na podlagi dohodkovne povezanosti, za kar se dogovarjajo tudi s kupci. Drugi del investicije je namenjen obstoječi proizvodnji. V lanskem in letošnjem letu so, ali pa še bodo, skoraj v celoti menjali proizvodni program, starega je ostalo le še borih 12 odstotkov. Povečali bodo tudi proizvodnjo zvarjenecv za SKIP-ove bagerje, ki so prav

Utrinek iz proizvodne dvorane.

tako novost na našem tržišču in si zato obetajo dobre poslovne rezultate. Letos bo vrednost proizvodnje dosegla 60 milijonov dinarjev, lani je dosegla 40, predlani 24 in leto prej 15 milijonov. Vse to povečevanje je šlo na račun zaposlovanja, zato so vlaganja v stroje in tehnologijo več kot nujna, če se želijo slediti razvoju. V nove prostore za proizvodnjo zobatih vencev in delov za bagre bodo vložili 70 milijonov dinarjev in to predvsem v tehnologijo, gradbeni del zavzema le petino vrednosti investicije. Z uresničeni vlaganji se bo vrednost proizvodnje podvojila, s čimer bodo presegli srednjeročni načrt.

Z vsem tem bodo nedvomno uresničili enega osnovnih ciljev, ki so si ga zadali — zagotoviti kraju in dolini kvalificirano delovna mesta, strokovno usposobiti in izolirati delavce ter zaposliti tiste, ki šolanje končujejo. To jim že uspeva in kot pravi vodja temeljne organizacije Bogomir Strašek bi na tovarni moralo pisati „ŠOLA.“ Ob 120

zaposlenih imajo danes kar 48 učencev v poklicnih šolah za rezkarje, orodjarje in ostale kovinarske poklice širokega profila. Doslej so ob delu usposobili veliko večino delavcev, pridobili več delovodij, precej delavcev je v večerni kovinarski šoli, štipendije so podelili za vrsto šol do fakultete in podobno. Danes se torej ne ubadajo več s problemom zaposlovanja na silo in z veliko fluktuacijo delovne sile. Z dobrim poslovanjem so zaposlenim zagotovili socialno varnost, na račun večje produktivnosti so se dvignili tudi osebni dohodki, ki so lani komaj presegli 4000 dinarjev, letos pa je povprečni mesečni osebni dohodek že 5200 dinarjev. Do leta 1980 bodo zaposlili še 50 ljudi, pretežno kvalificiranih. Z boljšimi delovnimi pogoji, z novo opremo in tehnologijo in z večjo skrbjo za okolje se bodo letos dokončno poslovili od polobratniške in prešli na sodobno industrijsko proizvodnjo.

J. PLESNIK

Polletni dosežki delavcev TGO Gorenje

Pogovor z direktorjem tovarne gospodinske opreme Gorenje Velenje Slavkom Geratičem o polletnem delu in gospodarjenju, rezultatih delovnega tekmovanja ter o uresničevanju programa investicij

Delavci v tovarni gospodinske opreme Gorenje Velenje so pred kolektivnim dopustom danes zadnjič na delu. Zato smo se odločili za obisk pri direktorju TGO Gorenje Velenje, Slavku Geratiču. Zanimalo nas je polletno delo in gospodarjenje delavcev TGO Gorenje Velenje, rezultati delovnega tekmovanja pa seveda tudi uresničevanje programa investicij.

Takole so se vrstila vprašanja in odgovori:

• Kako ocenjujete rezultate gospodarjenja v prvih šestih mesecih letos?

Slavko Geratič, direktor TGO Gorenje

— „Za planom, ki za prvo letošnje polletje določa proizvodnjo v vrednosti nekaj nad 3 milijard dinarjev, zaostajamo za okrog 10 %. Planskih malog nismo izpolnili v glavnem zaradi izvozne — uvozne politike, saj nismo uspeli pridobiti kooperacije na več vrstah kooperacije in zaradi blokade uvoza opreme, zaradi česar kasnjajo skoraj vse investicije, ki so v teku. Vprašanje je, če bomo uspeli zamujeno nadoknaditi; ta prizadevanja bodo odvisna tudi od tega, če bomo v proizvodnji pravočasno uvedli nove programe. Res pa je, da je letošnji plan izredno napet in terja od slehernega delavca resnično veliko naprežanje.“

• In gibanje izvoza?

— „Izvozu naših izdelkov namenjam vso pozornost. Tako je tudi letos, čeprav ugotavljamo, da podobno kot proizvodnja tudi izvoz: zaostaja za polletnimi predvidevanji. Računamo pa, da bomo zamujeno iz prvega polletja nadoknadili in ob koncu leta dosegli načrtovano vrednost izvoza. Pomembno je, da v zadnjih mesecih prodaja na tuje spet narašča, zlasti se je povečal izvoz v skandinavsko državo,

v Avstrijo in Avstralijo itd. Seveda pa je uresničitev letnega načrta izvoza odvisna od tega, ali bo TGO Gorenje Velenje uspela pravočasno pridobiti dovoljenja za uvoz reprodukcijskega materiala oziroma sestavnih delov, ki jih na našem tržišču ni, pogosto pa prodajo izdelkov Gorenja na tuje tržišča.“

• V počastitev 11. kongresa Zveze komunistov Jugoslavije ste začeli v TGO Gorenje Velenje s svojstveno akcijo za boljše proizvodno delo in gospodarjenje. Kakšne so prve ocene te akcije, ki ste jo pomenovali tudi „Gorenje — srebrni jubilej zvestobe — jubilej našega dela“?

— „O namenu akcije ste v „Našem času“ že pisali. Rezultati tekmovanja so odraz velikega poleta vseh delavcev Gorenja, so dokaz, da so delavci Gorenja dobri delavci in dobri samoupravljalci. Ni slučaj, da so tekmovanje sprejeli v vseh temeljnih organizacijah združenega dela za svoje. Zato smo v zadnjih dneh nekajkrat razpravljali o tem, kako najti primerno obliko za stimulacijo najboljših temeljnih organizacij združenega dela, za najboljšega delavca itd. v akciji „Gorenje — srebrni jubilej zvestobe — jubilej našega dela“, čeprav je jasno, da je že dejstvo biti najboljši, biti prvi, najvišja nagrada in priznanje!“

• In še beseda, dve o uresničevanju programa investicij?

— „V Črnomlju, kjer želimo do prihodnjega polletja zgraditi novo tovarno za proizvodnjo kompresorjev za hladilnike in zamrzovalnike, so začeli 3 dni betonirati temelje. Avgusta oz. septembra bomo začeli z drugo fazo izgradnje tovarne keramičnih ploščic v Gorenju, s čimer bomo zmožnosti za proizvodnjo teh keramičnih ploščic povečali od 900.000 m² na 1.300.000 m² letno. V Ptujju so te dni izdelali prvi televizijski sprejemnik, jeseni pa bomo tam začeli zidati nove proizvodne prostore, za kar imajo že pripravljene načrte. V temeljni organizaciji združenega dela Pohošča povečujemo obstoječo zmogljivost, v Šostanju pa bomo že v kratkem predali svojemu namenu nove proizvodne prostore, v katerih bosta žaga in pa proizvodnja za izdelavo nekaterih sestavnih delov za kuhinje, ki jih zdaj dobavljajo kooperanti.“

M. L.

Nekoč ročno, danes s stroji

Pogoji dela, ki ga opravlja tozdr Zunanja dejavnost RLV so danes bistveno boljši od nekdanjih — Največ lesnih in transportnih opravil za potrebe v rudniških jamah

Temeljna organizacija Zunanja dejavnost Rudnika lignita Velenje. Že sam naslov dovolj zgovorno priča o tem, da delavci te organizacije, za razliko od svojih kolegov v rudniških rovinah, opravljajo svoja dela „na površini zemlje“ ali „na dnevu“, kot se pravi v rudarskem žargonu. Gre za dejavnosti, ki so z delom v jami zelo tesno, ali bolj rečeno, neločljivo povezane in zelo pomembne za njegov nemoten potek. Sicer pa nam je o tem takole pripovedoval Jože Kumer, vodja temeljne organizacije združenega dela Zunanja dejavnost:

„Dejavnost, ki jo opravljamo v naši temeljni organizaciji, je stara prav toliko kot rudnik in vsa dela, ki se izvajajo v njem. Sedanja temeljna organizacija se je razvila iz nekdanjih zunanjih obratov, dela, ki jih opravljamo po predelava lesa in ostale žagarske storitve za potrebe v rudniških jamah, nakladanje in razkladanje različnih materialov, ki gredo v jamo ali iz nje, transport le-teh z različnih območij in seveda na mesta uporabe in podobno. Skratka, gre za dve osnovni obliki dejavnosti: lesna dela in druge storitve, predvsem zunanji transport.

Pri tem seveda uporabljamo prevozna sredstva našega avto-

Jože Kumer, vodja tozdr Zunanja dejavnost

parka, žerjav ter lastno mostno in portalno dvigalo. Les pa obdelujemo na žagah v Prelogah in Škalah. Gledano količinsko, zavisí naša dejavnost od potreb oziroma naročil, ki jih dobivamo iz rovin. Te pa seveda rastejo skupaj z nenehnim večanjem proizvodnje premoga. Za ilustracijo naj povem, da porabimo pri našem delu letno približno 2300 ton cementa, 6850 kubičnih metrov peska, 600 ton razstreliva, da imamo opraviti z 22300 jeklenkami za varjenje, 36500 tonami jeklenega

podporja, da naš žerjav dvigne preko 43300 ton različnega blaga in podobno. Naš letošnji plan na podlagi vseh teh analiz predvideva, da bomo v celotnem prihodku Rudnika lignita Velenje letos udeleženi z 2,51 odstotka.“

Vsi ti podatki, ki jih je nanašal Jože Kumer pa kažejo tudi na to, da je delo v tej temeljni organizaciji vse prej kot lahko. Stvari so se od nekdanj sicer bistveno spremenile. Nič več ni treba vseh teh materialov nakladati, razkladati in prenašati ročno, kar je seveda zahtevalo od delavcev izjemne napore. Mnogo tega sedaj opravljajo mehanizirano, z ustreznimi stroji.

„V naši temeljni organizaciji je zaposlenih 145 delavcev“, je nadaljeval Jože Kumer, „med njimi približno ena tretjina kvalificiranih, ostalo pa polkvalificiranih in nekvalificiranih. Zlasti dela pri lesnih strojih, viličarjih, dvigalih in podobno zahtevajo ustrezno strokovno pokovane delavce, ki si to sposobnost pridobijo na naših internih ali drugih posebnih tečajih. Med našimi delavci je mnogo starejših in pa delovnih invalidov, kajti nekdanje težako de-

lo je na ljudeh pustilo določene posledice. Trudimo pa se, da bi naše delo mehanizirali in posodobili, kolikor se največ da.

Prav tako, kot si prizadevamo, da bi vzpostavili kar najbolj kvalitetne in učinkovite samoupravne odnose. Lahko rečem, da smo pri tem v precejšnji meri že uspeli, da pa nas veliko dela in nalog še čaka. Zlasti se bomo morali potruditi, da izboljšamo delo naše sindikalne organizacije in v mislim, da bo sedaj, ko se bomo pripravljali na kongres Zveze sindikatov pravšnja priložnost za to,“ je za konec povedal vodja tozdr Zunanja dejavnost Rudnika lignita Velenje Jože Kumer.

J. KRAJNC

ki ga je napisal nekdanji komandant glavnega poveljstva
Franc Leskošek – Luka

Na dan nemškega napada na Sovjetsko zvezo – 22. junija 1941 – je bilo v Bernardovem stanovanju na Vodnikovih cesti v Ljubljani ustanovljeno glavno poveljstvo slovenskih partizanskih čet, ki je s CK KPS moralo določiti strategijo in taktiko narodnoosvobodilnega boja. Za komandanta je bil postavljen Franc Leskošek – Luka, za političnega komisarja pa Boris Kidrič, ki ga je kmalu zamenjal Miha Marinko. Isti dan je CK KPS izdal proglas, s katerim je pozval slovenski narod v boj proti okupatorju. Odtlej je odhajalo v hoste vse več ljudi in začele so se tudi prve organizirane oborožene akcije proti sovražniku.

žaklji, Jelovici, Storžiču, okrog Kamnika, v revirjih, na Pohorju in drugod so imele partizanske enote prve žrtve, pridobile pa so si tudi prve izkušnje o partizanskem vojskovanju. Nemci so že konec julija, ko je bila vstaja v polnem razmahu, začeli streljati talce, v avgustu so z okrepljenimi enotami razbili nekaj partizanskih enot, v septembru pa požgali vas Rašico. Na jesen so se gorenjski partizani zbrali v Cankarjev bataljon, ki je sredi decembra, po uspešnem boju v Rovtu, dvignil k uporabi prebivalce Poljanske doline, gorjanske in bohinjske delavce in kmete, precej delavcev z Jesenic in prebivalcev Gornjesavske doline, temu pa sta sledila prvi košček osvobojenega ozemlja na jugovzhodnem pobojcu Jelovice. In tridnevna dražgoška bitka. Zelo odločno so se bojevale sicer maloštevilne

štajerske partizanske enote, ki so, združene v I. Štajerski bataljon, za eno noč zasedle mesto Šoštanj, nato pa je bataljon odinil proti jugovzhodu, da bi preprečil izselitev Slovencev iz Posavja in Obsotelja. Tja smo poslali tudi partizanske enote iz Notranjske, kjer je akcije vodil Janez Hribar, in z Dolenjske. Te so imele za seboj že precej uspešnih bojov proti Italijanom, zlasti pa napada Krimskega bataljona na italijanski posadki v Ložu in Bezuljaku, a jih je konec oktobra zaradi zgodnje zime močno prizadela prva resnejša italijanska ofenziva. V napad sta povedla dolenjske partizane politkomisar glavnega poveljstva slovenskih partizanskih čet Miha Marinko in načelnik tega poveljstva Aleš Bebler. Napad na Bučko se nam sicer ni čisto posrečil, vendar smo v njem združili partizanske enote, iz katerih je kasneje nastal 2. Štajerski bataljon. Ta se je konec leta 1941 že uspešno tolkel z Nemci blizu Litije.

Konec leta 1941 je bilo v hostah nekaj nad 400 borcev. Vsi pa čez zimo niso mogli ostati zunaj, precej jih je skrivaj odšlo domov ali v Ljubljano, nekateri z zmrznenimi nogami pa so morali v bolnišnico. Kakih večjih oboroženih spopadov zatorej pozimi ni bilo, nadaljevale pa so se sabotažne akcije. Narodna zaščita, ki jo je utrje-

vala OF, je bila namreč že zelo številčna. Vsak borec je moral priseči zastavi – imeli smo rdeče in slovenske zastave – vojaškega znaka in činov pa tedaj še nismo imeli.

Partizanske taktike smo se učili sproti. V Stolicah smo sicer slišali, kako se drugi bojujejo in smo jih tudi posnemali. Domače razmere pa so nas prisilile, da smo bojno taktiko prilagajali našim potrebam in vsakokratnim okoliščinam. Komandanti na položajih so se morali sami učiti taktike in strategije ter uriti borce. V naših vrstah je bilo sicer nekaj poklicnih oficirjev iz stare Jugoslavije, toda taktiko smo morali preskušati sproti.

Vsakdo, ki je odšel
sto, je imel spočetka
opremo, se pravi, civilno
ko, gojzarje, suknjo, toplo
lo. Orožje je dobil v borč
enoti, če ni prinesel s sebo
volverja ali mu ga njegovi
poslali za njim. Precej o
smo imeli namreč skritega
kaj po zlomu stare Jugos
smo se na sestanku v Treb
dogovorili, da je treba zbr
skriti čimveč orožja in str
Po skritih kanalih smo ga
prek zbirnega taborišča v
oglavu pošiljali borcem v h
Za prvo silo so si pomag
njim, potem pa so si m
orožje sami priborili, ga z
niti italijanskim in nemskim
jakom.

Ob tej priložnosti velja poudariti, da so pevci redno in zelo radi prihajali na vaje. Justina Trobina je pohvalila zlasti tiste najbolj oddaljene, med katerimi je tudi 80-letni Ivan Kumer iz RAVEN pri Šoštanju, ki nikoli ne zamudi nobene vaje. Vseh 35 pevcev, ki so izredno disciplinirani, dvakrat tedensko na vaji družijo ljubezen do lepe slovenske pesmi in veliko dobre volje, ki jih vodi do uspeha.

V. KOJC Justini Trobina so za uspešen nastop izročili šopek cvetja

Delo društva je že vrsto let dobro in pestro zastavljeno, kar dokazuje tudi dejstvo, da je v društveni pisarni ob torkih in petkih dopoldne skoraj vedno polno članov. Posebno pozornost pa vzbuja nastop novoustanovljenega mešanega pevskega zbora, ki je po večmesnih pripravah pod vodstvom prof. Justine Trobina tokrat prvič nastopil pred javnostjo. Svoj pevski zbor so imeli že prej, vendar je zaradi boleznih zborovodje Ivana Naraločnika pred časom prenehal delovati. Lansko leto pa je ponovno oživel, tokrat pod taktirko prof. Trobinove. Uspeh dobrih pevcev tudi tokrat ni izostal, saj so, kot že rečeno, že po nekaj mesecih vadbe pred dnevi uspešno nastopili in zapeli vrsto pesmi, s katerimi so navdušili vse prisotne.

Problemi in pomanjkljivosti, s katerimi se vsakodnevno ubada deset krajevnih skupnosti v Gornji Savinjski dolini so si v veliki meri podobni, od enotnosti in delovne vneme krajanov vsake izmed njih in od sposobnosti ter zagnanih vodstev pa je odvisno, koliko in v kakšnem obsegu se jih lotevajo. Zatorej so tudi uspehi od ene do druge krajevne skupnosti različni, kakor je različen obseg nalog, ki se jih odločijo uredniti. Krajevna skupnost Ljubno je dokaj velika in krajsani so v minulem obdobju dosegli zares zadivljive rezultate pri razreševanju najbolj perečih problemov ter pri utrjevanju krajevne samouprave. Odras tega je tudi obsežen srednjeročni načrt, ki so si ga zadali in katerega izvršitev bo terjala še več volje in dela. O tem in še o čem je pripovedoval predsednik sveta krajevne skupnosti Franc Trbovčak.

moremo zagotoviti potrebne količine gramozov."

Problem pokopališč in mrtliški vežič tare večino krajev in tudi Ljubno z okolico ni izjema. Treba bo kupiti stavbo za mrtliško vežico na Ljubnem, ker stara ni več uporabna in obenem urediti dokumentacijo za pokopališče v Radmirju kjer je širitev še posebej pereča, saj je prostora še nič več in nič manj kot za en sam grob. Prvo rešitev, ki so jo krajanji predlagali, je republiška sanitarna inspekcija zavrnila in poiskati bo treba novo možnost.

„Nalog nam seveda s tem ne zmanjka. Tudi problemov ne. Prvi med njimi je nedvomno neurejeno financiranje. Nekatere organizacije združena dela kljub podpisnemu samoupravnemu sporazumu nimajo kaj prida posluha za napore v krajevni skupnosti. Zato smo se odločili za najetje kredita iz referendumskih sredstev, da bi na ta način obstoječe probleme hitreje rešili. Ob tem moram povedati, da so prebivalci središča krajevene skupnosti na minulem referendumu v veliki meri zatajili, medtem ko so se ponovno izkazali prebivalci okoliških vasi in naselij. Muči nas tudi problem kadrov in smo trenutno praktično brez tajnika krajevene skupnosti in brez računovodje, kar bomo morali rešiti v sodelovanju s skupščino občine Mozirje.“

Ob tem, da bo treba izboljšati odnos krajanov do okolja, preskrbeti pitno vodo prebivalcem dela Savine, Radmirja in Meliša, čakajo krajevno skupnost tudi druge pomembne naloge.

„Družbenopolitične organizacije v kraju čaka velika naloga – evidentiranje kandidatov za novo vodstvo socialistične zveze delovnih ljudi in krajevne skupnosti. Le dobro izbrani in dela voljni kadri bodo zagotovili, da se tempo delavnosti ne bo zmanjšal. Če tu ne bi uspeli, je bilo marsikatero delo v preteklosti zaman. Manjka nam namreč še avtobusna postaja, večnamenski prostor za banko, družbenopolitične organizacije in društva, za trafiko, recepcijo in še za kaj. Treba bo sesti za mizo, pregledati potrebe, pripraviti načrte in se lotiti dela.“

V krajevni skupnosti so aktivni planinci, ribiči, lovci, gasilci, zlasti radmiski, ki dosegajo izredne rezultate in jim ob njihovi nedavni 80-letnici veljajo iskrene čestitke.

„Ena večjih letošnjih nalog je seveda tudi organizacija tradicionalnega „Flosarskega bala“ okrog katerega tudi ne manjka težav. Jasno je le, da ga ne smemo opustiti, nasprotno, poziviti ga je treba in razširiti. Dela se bomo morali lotiti vsi in predvsem turistično društvo kot nosilec. To zahteva od nas zlasti skoraj dvestoletna tradicija bala. Ob letošnjem občinskem prazniku se bodo na Ljubnem zbrali borci Šlandrove brigade, enote teritorialne obrambe pa bodo med drugim ponazorile napad na osvoboditev Ljubnega. Manjka nam seveda še to in ono, upamo pa, da bomo ob večjem razumevanju vseh dejavnikov in ob najetju kredita, pričakali novo leto bogatejši za nove pridobitve in delovne zmage.“

V Vinski gori bodo jutri, 22. julija, proslavili kraj
praznik — Obenem tudi proslava ob 50—letnici tu
šniega gasilskega društva

Krajani Vinske gore bodo slavju vse Slovenije jutri dodali še svojega. Proslavili bodo krajevni praznik, ki ga praznujejo prav na 22. julij ob dnevu vstaje slovenskega naroda. Za ta datum so se odločili pred štirimi leti na velikem partizanskem pohodu na Paški Kozjak. Letos pa bo še toliko bolj svečano, ker bodo skupaj s krajevnim praznikom počastili tudi 50-letnico delovanja domačega gasilskega društva.

Poleg prireditve, ki jih bodo pripravili ob vsi priložnosti, so krajanje sedmih zaselek krajevne skupnosti Vinska gora svoj letošnji praznik počastili tudi z nekaterimi lepimi delovnimi dosežki. Tako so uredili na primer novo pokopališče, prizidali gasilskemu domu dodatne prostore, asfaltirali dva kilometra ceste v Jamškovem selu, pripravljajo pa tudi otvoritve cest Prešica-Petruh. V

jesei bodo končana še dela p
dovodu na Lopatnik, najvišj
krajevne skupnosti ter cesta do
čiča, prav tako na visoko leži
območju Vinske gore.

Za 1170 krajanov Vinske go-
to nedvomno izredno pome-
pridobitve, predvsem pa velike
bude za nadaljnje delo. Že ve-
doslej so namreč dokazali, da
težko zavijati rokave, ko g-
skupne akcije, ki pomenijo p-
vek k razvoju njihovega kraja.

Praznovanje v Vinski gori
pričelo jutri, v soboto 22. julija
10. uri, ko bodo v združenem
pripravili kulturni program in
nostno sejo, na kateri bodo
služnejšim krajanom podelili
nja. Popoldne ob 13. uri in 30
nut pa se bo slavje nadaljevalo
slavo visoke obletnice gasilstva.

Člani lovske družine „Oljka“ iz Šmartnega ob Paki bo
jutri odprli lovski dom v Skornem — Vloženo veliko p
stovolnega dela in naporov

Lovci družine „Ojka“ iz Šmartnega ob Paki bodo jutrišnjemu prazniku – dnevu vstaje slovenskega naroda, poklonili veliko in pomembno delovno zmago. V Skornem nad vasjo Gorenje bodo nad vse svečano predali v uporabo nov lovski dom, ki so ga preuredili iz stare skornjske šole. Gre za objekt, ki je sad požrvalnega dela in prizadevanj članov lovske družine iz Šmartnega ob Paki.

Z veliko iznajdljivostjo in prstovolnim vlaganjem delovni moči so uredili dom, ki je bržkone edinstveno tovrstna pridobitev na našem območju. V njem sta poleg kuhinje in sanitarij še dve veliki sobi in klet, kmalu pa bodo urejeni še prostori v zgornjem delu stavbe. Nadvse skrbno so se lotili tudi ureditve okolice.

Dom obdaja velika ploščad, ki je hodo prav gotovo najbolj veseli

obiskovalci posebno ob lepem menu. Sredi nje stoji zanimiva "ristična" utica s šiklano streho, daleč stran pa še prikladen stiben prostor. Skratka, vse je urejeno tako, da bo lovski dom v Skornobudom kmalu postal priljubljeno pribežališče ne le lovcev tem tudi drugih obiskovalcev, postelje jih bo poleg pristne lovške tudi dostične pozdravilo še kaj „za obilo“.

Jutrišnje lovsko slavlje se bo začelo popoldne ob 15. uri, razpisa pa ga bo pozdrav lovskih razpisov pripravljajo lovci iz Podgorici, Slovenj Gradcu, Kulturni prostori bodo izvajali recitatorji – taborniki Smartnega ob Paki in domači mladiški zbor, zatem pa se bodo sledila povselili, kot lovci to imajo.

J. KRAJ

Najlepša nagrada za dosedanji trud

Vedno, ko spregovorimo o Nizozemski, mislimo na deželo, ki je znana po lepih živopisnih tulipanih in mlinih na veter. Pred skoraj tridesetimi leti pa je ta dežela zaslovela še po nečem. Leta 1951 je bilo na Nizozem-

čani rudarske godbe Velenje. Kot smo pisali v predzadnji številki našega tednika, so se velenjski godbeniki za to njihovo doslej največjo preizkušnjo pripravljali izredno marljivo. Priprave so se praktično začele že

in 5. julija odpotovali na Nizozemsko v mesto Kerkrade. Pred odhodom so bili vsi od najmlajšega do najstarejšega godbenika z dirigentom prof. Ivanom Marinom na čelu izredno samozavestni in dejali, da odhajajo po zlato. Želja je bila zelo velika, vendar kljub močni konkurenci, ne tudi neuspešna.

Vedeti je treba, da večina izmed godbenikov že dolga leta skupaj igra. Začeli so pred enaindvajsetimi leti. Tedaj so imeli vaje v godbeni sobi, ki je bila še pri Rudarskem domu. Šest mesecev so poslušali teorijo, nato pa jim je tedanji kapelnik Ivan Marin starejši podelil instrumente. Vsakemu tistega, ki si ga je želel oziroma instrument, za katerega je menil, da

O uspehu rudarske godbe na svetovnem prvenstvu na Nizozemskem so na zadnji seji spregovorili tudi člani izvršnega sveta skupščine občine Velenje. Ob tej priložnosti so izrekli godbenikom v imenu skupščine občine in izvršnega sveta iskrene čestitke za osvojen prvo mesto in dobljeno zlato medaljo.

Trenutek, ko sekretar tekmovanja podeljuje nagrade dirigentom, ki so nastopili v soboto v večernem delu tekmovanja.

skem prvo svetovno prvenstvo pihalnih orkestrrov ali svetovno glasbeno tekmovanje kot uradno imenujejo to prvenstvo. Od takrat se jih je zvrstilo že osem. Glede na to, da je na Nizozemskem registriranih okrog tri tisoč godb, tudi ni čudno, da je svetovno prvenstvo prav v tej deželi.

Osmega tekmovanja, ki je bilo letos od 23. junija do 16. julija, so se prvič udeležili tudi

lani, ko so se udeležili petega republiškega tekmovanja godb na pihala v Rogški Slatini. Tedaj so Velenjčani skupaj z delavsko godbo Trbovlje nastopili v najtežji — umetniški skupini in dobili srebrno medaljo. Trboveljčani pa zlato. Velenjski godbeniki so vedeli, da zmorejo več in da priznanje, ki so ga prejeli v Rogški Slatini, ni najbolj realen odraz njihovega znanja. Marljivo so vadili,

Trenutek nato, ko je uradni napovedovalec sporočil, da so velenjski godbeniki zlati

je za mladega godbenika najbolj ustrezen. Prihodnje leto bo rudarska godba slavila 60. letnico delovanja, večina izmed sedanje generacije godbenikov pa je lani slavila 20. letnico članstva v rudarski godbi. Skoraj vsi so zaposleni, ali pa so še učenci, dijaki ali študentje. Igranje pri godbi jim je najlepše razvedrilo, pa čeprav jim to razvedrilo jemlje veliko prostega časa in terja od njih na vajah in nastopih izredno veliko dela, discipline, pozornosti.

To, kar je začel leta 1957 Ivan Marin starejši, je nadaljeval kasneje njegov sin, prej klarinetist pri rudarski godbi. Godbeniki so že nekaj let sanjali samo o enem cilju: nastopiti na svetovnem prvenstvu. Nastop

Preden so se naši godbeniki iz Heerlena, kjer smo bivali v času tekmovanja, odpeljali v nekaj kilometrov oddaljeno mesto Kerkrade, so za ogrevanje zaigrali koračnico Pozdrav Velenju kar pred hotelom. Zvečer po osvojeni zlati medalji pa se je izkazalo osebje hotela, saj je naše fante za uspeh nagradilo s šampanjcem.

naj bi jim tudi pokazal, koliko veljajo, koliko znajo.

V soboto, 8. julija so naši godbeniki prvič zaigrali pred tričlansko mednarodno žirijo. Tako samozavestno kot so prišli na Nizozemsko, so stopali tudi na oder. Že na začetku so jih številni gledalci, med katerimi je bilo tudi precej Slovencev, ki že dolga leta živijo na Nizozemskem, izredno toplo pozdravili.

Vsak orkester tekmuje z dvema skladbama. Obvezno, poleg tega mora prijaviti še dve skladbi domačih avtorjev. Katero izmed njih zaigra na tekmovanju, določi žirija neposredno pred nastopom. Naši godbeniki so prijavili Belo Krajino Marjana Kozine, in Žumberško rapsodijo Danila Bučarja. Pričakovali so, da bodo morali igrati Belo Krajino. Letos so drugo skladbo prvič izbirali z žrebom, ki je določil Žumberško rapsodijo.

Na steni za godbenike je zagorela rdeča lučka. Dirigent Ivan Marin je dvignil dirigent-

sko palico in v dvorani je zadonela Reslovka (naše kolo). Fantje so odlično zaigrali in ogreli ne le sebe, ampak tudi gledalce, ki niso štedili s ploskanjem. Nato se je začelo zares. Najprej so zaigrali obvezno skladbo. Ko so odigrali zadnjo noto, so bili spet deležni velikega aplavza med gledalci. Zaigrali so odlično, smo si dejali. Nismo se zmotili.

Ko so godbe, ki so tistega dne nastopile v večernem delu tekmovanja, končale nastop, je sledil kratek odmor, medtem pa je žirija ocenila nastopajoče. Rodehale (dvorano, v kateri je tekmovanje vsake štiri leta) je zajela popolna tišina, ko je sekretar tekmovanja začel brati točke. Kmalu je prišla na vrsto tudi ocena za naše godbenike: obvezna skladba, je najprej sporočil, 152 točk. Hitro smo sešeli in ugotovili, da mora Žumberška rapsodija prinesiti vsaj 136 točk in godbeniki bodo postali zlati. Žumberška rapsodija 142 točk, je nadaljeval vodja tekmovanja. Torej skupaj 294, za šest točk več kot je potrebno za zlato medaljo in prvo mesto. (Vsem godbam, ki so osvojile najmanj 288 točk od 360 možnih, je žirija podelila prvo mesto in zlato medaljo).

Veseli med godbeniki in vsemi nami, ki smo bili z njimi je bilo nepopisno. Godbeniki so zapustili svoje sedeže v dvorani, stekli k odru in že na samih stopnicah začeli čestitati dirigentu Ivanu Marinu. Hvaležni smo mu bili, da so pod njegovim vodstvom postali zlati, da je imel z njimi veliko potrpljenja, hvaležni, da ni nikoli obupal. Dobili so zlato medaljo, ki jim pomeni najlepše darilo za dolgoletno delo pri godbi. Vsakega uspeha godbenikov iz katerekoli države so bili veseli tudi gledalci, ki pokažejo vsakokrat izredno veliko zanimanje za nastope in ni čudno, da je mesto Kerkrade, ki leži na južnem delu Nizozemske, v dneh svetovnega prvenstva zbirališče prebivalcev iz raznih krajev Nizozemske. In besede, da glasba ne pozna meja, so tudi na tem prvenstvu dobile novo potrditev.

Godbenikom za dosežen uspeh iskrene čestitke našega uredništva.

Sreča in ponos

Vseh sedemdeset godbenikov, ki je pod vodstvom Ivana Marina v soboto, 8. julija prigradlo na Nizozemskem zlato medaljo, je zaslužnih za ta velik uspeh. Vsi so se enako veselili. Od najmlajšega do najstarejšega. Prvim bo to spodbuda za še marljivejšo nadaljnje delo, drugim je to največja nagrada za dolgoletno zvestobo rudarski godbi. Vsak se je po svoje veselil in doživljal uspeh, o katerem so dolga leta sanjali. To da vsi so z enakim ponosom govorili o njem. Po nastopu sem nekaj izjav tudi zabeležil:

JAKOB HOLESEK: „Zlato odličje in prvo mesto mi je najlepše darilo za trideseti rojinski dan, ki sem ga slavil na dan tekmovanja. Že enaindvajset let igram nepretrgoma pri rudarski godbi; tako da je postala sestavni del mojega življenja. Sodeloval sem na vseh dosedanjih revijah in tekmovanjih. Pred leti, ko smo začeli razmišljati o nastopu na svetovnem prvenstvu, nisem mislil, da se bomo že s prvega našega tekmovanja vrnili domov z najvišjim odličjem. Zato sem še toliko bolj vesel in ponosen, da sem tudi sam s svojim igranjem prispeval delež k uspehu, ki ni le naš uspeh, ampak je to uspeh vseh, ki so nam na kakršenkoli način pomagali ter nam omogočili, da smo se za tekmovanje v okviru možnosti in sposobnosti kar najbolj pripravili. Zlata medalja mi bo velika spodbuda za nadaljnje delo pri rudarski godbi in rudarsko uniformo bom v prihodnje oblačil še z večjim ponosom.“

FRANC GOLJUF: „Član rudarske godbe sem že osemnajst let, prej pa sem deset let igral v Trbovljah. Današnji uspeh je krona mojega 28. letnega delovanja pri godbi. Ko sem slišal oceno žirije, sem imel solzne oči. To je bil trenutek, ki ga ne bom nikoli pozabil, in ki nam je poplačal ves dosedanji trud. Mislim, da smo lahko vsi izredno ponosni na doseženo prvo mesto in hvaležni dirigentu Ivanu Marinu, saj je uspešno premagoval vse napore pred tekmovanjem in v času samega tekmovanja. Prepričan sem, da smo se mu z

dobrim igranjem najlepše zahvalili za njegov trud, ki nas je pozlatil.“

VINKO ČULK: „Že štiriindvajset let sem godbenik. Pri rudarski godbi sem neprekinjeno od leta 1963. Osvojeno prvo mesto in zlata medalja je največji uspeh, ki ga lahko doseže godbenik amater. Zato sem nanj izredno ponosen. Veliko truda in volje je bilo treba. Toda napor je bogato poplačan. Seveda pa nas ta uspeh ne sme uspraviti, ampak nam mora biti spodbuda za še boljše delo. Obenem prvo mesto zavezuje kolektive, ki doslej niso kazali najboljšega razumevanja do godbenikov, da ta odnos v bodoče spremenijo. Treba je vedeti, da smo amaterji in da veliko prostega časa porabimo za vaje. Ob tem uspehu sem še posebej hvaležen našemu dirigentu, ki ima največ zaslug, da smo uspeli.“

ALOJZ KOREN: „Sem najstarejši član Rudarske godbe. Godbenik pa sem že več kot petdeset let. Ko sem slišal oceno, sem bil neizmerno srečen in ponosen, da smo uspeli na tem največjem tekmovanju. Dokazali smo, da smo resnično med najboljšimi pihalnimi orkestri v Sloveniji. V elti sem že in mislim, da ne bom več dolgo igral. Čeprav je vsako slovo zelo težko, pa bom sedaj, ko smo postali zlati, veliko lažje odstopil mesto mladim.“

Naš zapis o uspehu rudarske godbe na osmem svetovnem prvenstvu pihalnih orkestrrov na Nizozemskem pa naj sklenem še z besedami kapelnika godbe prof. Ivana Marina: „V imenu vseh godbenikov in v svojem imenu se zahvaljujem občinski kulturni skupnosti Velenje, in vsem delovnim organizacijam, v katerih so zaposleni naši godbeniki, saj so v času samih priprav pokazale veliko razumevanje oziroma so nam tako delovne organizacije kot kulturna skupnost omogočile nastop na svetovnem prvenstvu. Menim, da smo se jim za razumevanje najlepše zahvalili z osvojenim prvim mestom in zlato medaljo.“

STANE VOVK

Popoldne pred nastopom je predstavnike godbe sprejel tudi župan mesta Kerkrade. Ob tej priložnosti so mu predstavniki godbe oziroma REK Velenje izročili spominsko rudarsko svetilko, rudarsko palico in monografijo Velenja.

Čeprav so Žumberško rapsodijo zaigrali pod svojimi možnostmi — kot je dejal dirigent Ivan Marin — je bilo še vedno dovolj za zlato odličje.

Nogometaši Rudarja že trenirajo

Nogometaši velenjskega Rudarja so se v soboto po zasluženem letnem oddihu, potem ko jim je uspelo ostati v drugi zvezni nogometni ligi, zbrali na prvem treningu. Po končanem treningu je vodja strokovnega štaba Rudarja Zorko Hlavač takole spregovoril o pripravi Rudarja za njihovo drugo tekmovalno sezono v drugi zvezni nogometni ligi:

„Do 25. julija bomo imeli priprave na igrišču v Šoštanju, ker naše igrišče še ni popravljeno. Trenirali bomo dvakrat na dan, nato pa odšli na priprave nekam izven Velenja, kjer bomo ostali do 9. avgusta, ko se bomo spet vrili na domače igrišče.

Menim, da bomo za prihodnje prvenstvo potrebovali skupaj z vratarji 22 igralcev, ki se bodo borili za enajst mest v moštvo, tako da bi za vsako mesto konkurirala dva igralca. Da potrebujemo tolikšno število igralcev, smo se prepričali lani, ko je bilo prvenstvo zelo naporno in ko so nas vseskozi spremljale poškodbe. Računati pa je treba tudi na rumene kartone. V pripravi si bomo že od vsega začetka prizadevali, da bi poleg obvladovanja žoge igralce

tudi čimbolj kondicijsko pripravili.

Prepričan sem, da bomo ob koncu naslednje tekmovalne sezone ob dobro izvedenih pripravah tudi ob koncu našega drugega nastopa v drugi zvezni nogometni ligi prav tako veseli, kot smo bili spomladi. Čeprav imamo za leto več izkušenj, pa prvenstva kljub temu ne smemo podcenjevati, saj bo letos konkurenca še težja, kot je bila lani. Vseskozi se moramo zavedati, da je liga zmanjšana, trije do pet klubov pa bo ob koncu prvenstva spet moralo zapustiti ligo. Torej bo od prvega do zadnjega kola ogorčen boj za prvenstvene točke, vendar moramo podobno kot lani tudi letos uspeti. To pa ne bo odvisno le od igralcev, strokovnega štaba, uprave, navijačev, ampak tudi od pogojev, ki so potrebni, da se bodo lahko igralci temeljito pripravljali za prvenstvena srečanja.

Za konec naj povem še to, da bomo v drugem delu priprav odigrali tudi približno devet do deset tako imenovanih kontrolnih tekem z Metalcem iz Siska, Varteksom iz Varaždina, verjetno tudi z Olimpiakosom iz Grčije in drugimi. Prva tekma bo že 23. tega meseca v Velenju.“

Na prvem treningu se je zbralo kar devetnajst igralcev. Manjkal je Vugdalič, ki je odšel k ljubljanski Olimpiji in pa Kikič, ki se je opravičil. Torej discipliniran začetek priprav.

Odslej stanovanjska posojila tudi za delavce pri obrtnikih

Z zakonom o programiranju in financiranju stanovanjske gradnje v SR Sloveniji, ki je pričel veljati leta 1973 je bilo tudi določeno, da nosilci samostojne obrti v občini plačujejo sredstva za stanovanjsko gradnjo za svoje delavce v taki višini, kot je to dogovorjeno v posamezni občini. V naši občini je bil ta prispevek dogovorjen v višini 9 % od bruto osebnih dohodkov delavcev. Ta prispevek so nosilci obrti plačevali za svoje delavce v solidarnostni sklad pri samoupravnem interesni stanovanjski skupnosti občine, ta sredstva pa so se namenjala samo za nakup najemnih stanovanj za delavce pri obrtnikih.

S spremembo navedenega zakona v letu 1977 pa se v letu 1978 navedeni prispevek deli tako, kot ga delijo delavci v združenem delu, in sicer za potrebe primarne komunalne izgradnje, gradnje študentskih in dijaških domov, za pomoč v stanovanjskem gospodarstvu – solidarnost, obvezno oročanje v banki in še v druge namene, če je v občini tako dogovorjeno. S preostalimi sredstvi pa morajo v letu 1978 upravljati posebni organi, ki so delegati samostojnih obrtnikov in delavcev pri njih.

V naši občini smo k ustanovitvi takega organa pristopili letos spomladi. Sestavlja ga 9 delegatov, in sicer 4, ki so jih izvolili samostojni obrtniki, in 5 delegatov – delavcev, ki so jih določili delavci preko svoje OOS. Ta organ se imenuje odbor za stanovanjska vprašanja delavcev, zaposlenih pri samostojnih obrtnikih.

Navedeni odbor je imel doslej že 2 seji, na katerih je razpravljal o stanovanjski problematiki delavcev zaposlenih pri zasebnih obrtnikih in pri tem ugotovil, da je še vrsta nerešenih stanovanjskih vprašanj delavcev iz preteklih let, da je med njimi večje število potrošnikov za posojila, s katerimi bi si dogradili svoje stanovanjske hiše ali jih adaptirali. Doslej namreč delavci pri obrtnikih, razen, če niso imeli posebne varčevalne pogodbe z banko, niso imeli možnosti dobivanja kreditov za gradnjo svojih stanovanjskih hiš, kot so to imeli možno delavci v združenem delu. S spremembo navedenega zakona pa se delavci v zasebnem delu tudi v tem izenačijo z ostalimi delavci.

Navedeni odbor je pri sprejemanju finančnega načrta za leto 1978 tudi ugotovil, dosedanje stanje finančnih sredstev, ki so jih obrtniki plačevali od 1. 1. 1973 dalje in pri tem tudi ugotovil, da po priloženih podatkih nekateri samostojni obrtniki še vedno dolgujejo nad 600.000,00 din obveznosti, ki jih niso poravnali v preteklosti, ki pa jih bodo seveda morali, če se bo ugotovilo, da posamezne obveznosti dejansko niso bile vplačane.

Od navedenega skupnega dohodka je odbor namenil 700.000,00 din za stanovanjska posojila, od katerih je že odobril 460.000,00 din, kolikor je bilo vloženih prošelj za posojila, preostala sredstva pa je odbor namenil seveda po odbitku obveznosti, ki jih sklad ima do ostalih dejavnikov, za nakup najemnih stanovanj v blokkih za de-

Finančno stanje teh sredstev je sledeče:	
– vplačano od 1. 1. 1973 do 31. 12. 1977	3.295.161,65 din
– dolg za navedeno obdobje	615.515,40 din
– v tem obdobju kupljeno 8 novih stanovanj za	1.822.022,15 din
– ostanek sredstev na skladu 31. 12. 1977	1.473.139,50 din
Finančni načrt za leto 1978, ki ga je odbor sprejel na zadnji seji je sledeč:	
– prenos iz leta 1977	1.473.139,50 din
– dolg iz preteklih let	615.515,40 din
– vplačan prispevek v letu 1978	1.000.000,00 din
Skupaj	3.088.654,90 din

Rudi Mešič, oče enega naših najboljših ribičev – športnikov, ki se je pred dvema letoma tragično ponesrečil, izroča prehodni pokal predstavnici RD Črnomelj.

Prehodni pokal Rudija Mešiča ml. za RD Črnomelj

V Družinskem jezeru je bilo v nedeljo dopoldne deveto meddružinsko Saleško-savinjsko tekmovalje v lovu rib s plovcem za II. memorial Rudija Mešiča ml., ki je obenem veljalo za republiško prvenstvo. Tekmovanja, ki so ga organizirale ribiške družine Paka Šoštanj, Velenje in Šempeter se je udeležilo 90 ribičev, od tega 25 moških ekip in 5 ženskih.

Tri ure so ribiči, med katerimi je bilo tudi – kot smo že zapisali – precej žensk, metali

trnke v vodo z željo, da bi naložili kar največ rib. Ko je potekel čas tekmovalja, je začela delo komisija. Ulovjene ribe je bilo treba šteatati. Na veliko presenečenje gledalcev, ki se jih je kar precej zbralo ob jezeru, najbolj pa ribičev, je največ rib ulovila ženska. To kaže, da tudi na področje ribolova vse bolj uspešno prodirajo ženske.

Med moškimi ekipami je prvo mesto osvojila ribiška družina Metlika pred ribiško družino Paka Šoštanj in RD Ptuj. Med ženskami pa so bile najboljše tekmovalke iz Črnomlja, druga je bila ekipa RD Lendava. V tekmovalju posameznikov je imel najtežji ulov Dušan Vučajnik iz Brestanice (njegov ulov je tehtal 4377 gramov), peti pa je bil Marjan Ramšak RD Paka Šoštanj z 2967 grami. Med vsemi je imela največ sreče Vesna Dolžar RD Črnomelj, saj je njen ulov tehtal „kar“ 5812 gramov, druga je bila Angela Hribernik iz Šoštanja s 4134 grami. Prehodni pokal Rudija Mešiča ml., ki so ga letos prvič podelili, je prejela ženska ekipa ribiške družine Črnomelj.

šport
telesna
kultura
rekreacija

IVO GOROGRANC

Pridobitev ljubenskih ribičev

Ribiška družina Ljubno ob Savinji, trenutno šteje 116 članov, se je v preteklih letih še posebej izkazala in jutri bodo člani ubrali sadove svojih izjemnih prizadevanj. Na obrežju Savinje, nedaleč od Ljubnega, bodo otvorili ribiški dom z urejeno okolico in dober kilometer dolgo strugo, ki so, jo očistili in v njej pripravili dva ribnika.

Pred leti so turistični delavci čisti opuščen strugo, k delu so povabili tudi ribiče in ob skupnih naporih se je porodila ideja o izgradnji ribnika in kasneje še ribiškega doma. Ribiči so se zavzeto lotili dela in uspeli. V manj kot treh letih so opravili preko 5000 prostovoljnih delovnih ur in porabili za 30 starih milijonov lastnih dinarjev, kar je bilo ob še nekaterih drugih virih dovolj, da so v svojih naporih uspeli.

Dom bo poslej služil potrebam družine, namenjen je tudi drugim obiskovalcem in bo skupaj z okoljem znatno okrepil turistično

ponudbo Ljubnega. Slednje tudi zato, ker je neposredno povezan z nje-govim rekreacijskim prostorom in bo v bodoče z dokončno ureditvijo tega še bolj. Z ureditvijo okolice so tudi ribiči dali svoj prispevek k letu hortikulture v Gornji Savinjski dolini, še večjega pomena pa sta oba ribnika. Z izginjanjem žag, jezov in mlinov namreč vse bolj primanjkuje voda, primernih za gojitev rib. Na Ljubnem bodo ribiči oba ribnika namenili vzreji lipanskih mladice, ki jih trenutno sploh ni moč kupiti, pa tudi stalež lipana v Savinji venomer upada.

Napori in delovna vnema so krepko utrdili enotnost in tovarištvo med člani. Vse, kar so si zgradili, bodo otvorili jutri popoldne in bodo s tem počastili tudi 25-letnico Ribiške zveze Slovenije in 19-letnico organiziranega sladkovodnega ribištva na Slovenskem.

J. P.

Brez stalnega sovoznika

Pogovarjali smo se z Viktorjem Češnovarjem, enim izmed motoristov-prikoličarjev društva iz Šmartnega ob Paki – Veliko truda, samoodpovedi in sredstev tekmovalcev sam

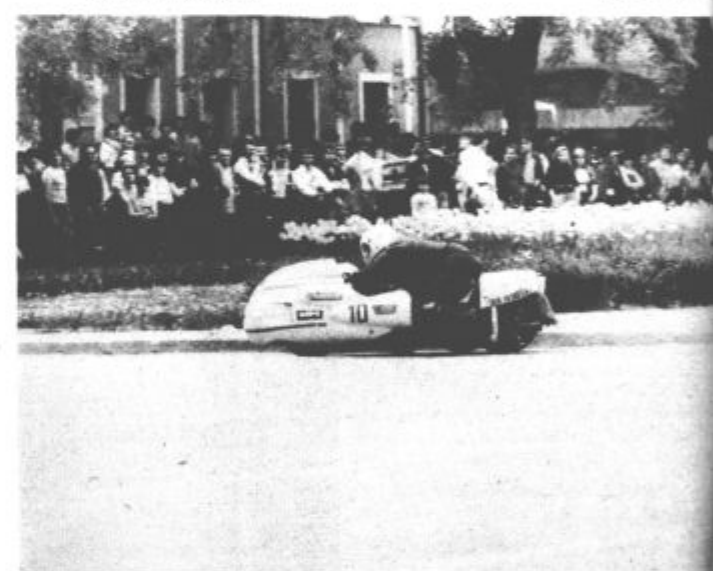
Le kdo še ni slišal za ekipo motoristov-prikoličarjev Saleške doline, ki za društvi iz Šmartnega ob Paki in Velenja tekmujejo na stazah po celi Jugoslaviji. Ti pogumni tekmovalci vzbujajo pozornost predvsem zaradi dobrih uvrstitev, ki jih dosegajo in pa neizmerljivega entuziazma ter ljubezni do tega športa. Tisti, ki spremljamo njihove dosežke tako mimogrede, kar ne moremo verjeti koliko prostega časa, sredstev in samoodpovedovanja je potrebno, da fantje lahko nastopijo v Kraljevu, Prnjavoru, Somboru in še kje. In povsod pozanje največ simpatij, saj so prikoličnice prav gotovo za gledalce najbolj atraktivna kategorija moto ciklističnih dirk. Vse to pa je tudi edina in najlepša nagrada, ki jo dobijo za svoje hrabro nastopanje.

V „Našem času“ smo o večini teh tekmovalcev že večkrat pisali in obljubili, da bomo ob priliki kramljali tudi z ostalimi. Danes vam torej predstavljamo Viktorja Češnovarja iz Šmartnega, ki že več let vozi za ekipo iz Šmartnega ob Paki.

Janez Češnovar

J. KRAJN

Janez Češnovar med vožnjo

Odbojka na Ljubnem ni zamrla

Iz peščice zanesenjakov je pred dvema letoma na Ljubnem nastal odbojarski klub – Lani dekleta že v slovenski ligi – Kljub tekmovalnemu neuspehu ni skrbel za prihodnost.

Pred dobrima dvema letoma je v Gornji Savinjski dolini in zlasti na Ljubnem v kratkem času zelo poraslo zanimanje za odbojko. Igra ob mreži je zaživela v okviru TVD Partizan in še zlasti v delovnih organizacijah. Razmah je bil še posebej očiten med dekleti in kaj kmalu se je iz množičnosti izluščila skupina obetavnih in dobrih igralk. Z veliko volje in ljubezni do tega športa so se dekleta povezala v ekipo v okviru Partizana na Ljubnem in v svoje vrste pritegnile še vrstnice iz drugih krajev Gornje Savinjske doline. Vsaj na začetku jim je bil v veliko pomoč takratni Gradbenik.

Razvoj je terjal svoje, kmalu so se pričeli treningi, prijateljske tekme in igranje na turnirjih tudi na širšem področju. Uspehov ni manjkalo in vnema se je večala. Odbojkarice in tisti, ki so jim pomagali, so si tako ali drugače in z veliko dela, zagotovili sredstva in z njimi nakupili precej potrebne opreme. Kmalu so se ločili od Partizana in se organizirali kot odbojarski klub Ljubno, ki so mu zaradi obilne pomoči nazarske lesne industrije kasneje dodali še GLIN.

„Dirkati sem začel leta 1971 in sicer najprej kot sovoznik Franca Rogelskega. Pred tremi leti pa sem sam prijel za krmilo in se poskusil kot voznik. Lani sem vozil z mano Janez Lenček Domžal, letos pa si sovoznika poiščem kar na dirki. Tako me je v Somboru priskočil na pomoč znan tekmovalec Nevi Paliska, na zadnji tekmi v Prnjavoru pa nek Beograjecan. Na morem namreč dobiti ustreznega sovoznika, ker bi vsi radi tem nekaj zaslužili. Vemo, da se to ne da. Nasprotno. Skoraj vse stroške tekmovalni moram pokrivati sam. Doslej mi z denarjem priskočili na pomoč le v Termoelektrani Šoštanj, kjer sem zaposlen. Tovarni usnja pa so mi poklonili usnje za kombinezon. Posledica tega je seveda slab motor in temu primerne uvrstitve. Na morem si namreč privoščiti ni treningov, niti boljšega stroja, ker bi me preveč stalo. Zato sem se tudi moral odločiti, da na naslednji dirki v Kraljevu bom sodeloval, če mi do takrat ne bo uspelo dobiti kvalitetnega vozila, ker imajo ostali tekmovalci mnogo močnejša. Zaradi tega v letošnji sezoni računam na uvrstitev, ki bi bila boljša od 4. ali 5. mesta v državi. Lani sem v skupni uvrstitvi delil 3. mesto z Rogelskom, lani pa je ta naslov pripadel njemu, ker je isto število točk dosegel dveh voznjakh, jaz pa v štirih. Močno upam, da bodo naše prošnje nekje vendarle našle na rodovitna tla. Predvsem pa mislim, da bi nam moralo v večji meri priskociati na pomoč matično društvo iz Šmartnega ob Paki in tesno kulturno skupnost v Velenju. Potem ko od nas mogoče pričakujemo mnogo boljše rezultate in priprave jih bomo dosegli.“

**vaš
obveščevalec**

koledar

Petek, 21. julij : Zorka
Sobota, 22. julij : Dan vstaje
Nedelja, 23. julij : Branislav
Ponedeljek, 24. julij : Kristina
Torek, 25. julij : Jakob
Sreda, 26. julij : Ana
Četrtek, 27. julij : Sergej

dežurstva

DEŽURNI ZOBOZDRAVNIK

22. 7. in 23. 7. 1978 — dr. Stane GRASSELLI, Splitska 1, Velenje
29. 7. in 30. 7. 1978 — dr. Božo JEVŠEK, Kidričeva 17, Velenje.

mali oglasi

PRODAM večjo gradbeno parcelo, gospodarsko poslopje ter gozd. Ogled vsak dan pri Obircu.

POCENI prodam osebni avtomobil Zaporozec letnik 1974, prevoženih 48.000 km. Krulac Ivan Nušičeva 12, Celje telefon 27-891.

PRODAM R-4 Katrcio letnik 1974, ogled sobota 22. 7. od 14. — 18. ure. Pibernik Jože, Trg Svobode 8 — Šostanj.

SOBO podstrešno ali kletno išče delavka, v prostem času pomaga tudi na vrtu in v stanovanju, naslov v upravi lista.

ZGUBILA so se otroška očala. Poštenega najditelja prosim, da jih proti nagradi vrne. Anja Grm, Šaleška 2 c Velenje

SOBO iščem pri dobri družini za hčerko, ki obiskuje poklicno šolo. Možnost tudi kot sestanovalka. Cenjene ponudbe na naslov Miljevič Štefan, Koroška u. 35/b Velenje.

SLAŠČIČARNA Movh Šostanj obvešča cenjene stranke, da bo slaščičarna zaprta od 25. 7. do 8. 8. 1978 zaradi kolektivnega dopusta.

PRODAM tri albume znamk v serijah, žigosane in nežigosane. Oglasite se na naslov Petrič Vrnajčke Banje 5/71 Šaleg — Gorica Velenje.

PRODAM dvosobno stanovanje v novi hiši v pritličju s posebnim vhodom. Pesje, Pohorskega bataljona št. 7 pri Velenju. Ogled vsak dan po 3 uri popoldne.

PRODAM osebni avto ŠKODA 1000 MB. Informacije po telefonu 850-226 od 15. do 16. ure.

kino

REDNI KINO VELENJE

21. 7. — petek ob 17.30 in 19.30 LJUBI ME LILI — francoski ljubezenski

22. 7. — sobota ob 17.30 in 19.30 OROŽJE SMRTI — italijanski avanturistični. Režija: William Hawkins. Igrajo: Henry Silva, Leonard Mann

23. 7. — nedelja ob 17.30 in 19.30 OROŽJE SMRTI — italijanski avanturistični

24. 7. — ponedeljek ob 17.30 in 19.30 DVE MINUTI PANIKE — ameriška kriminalka. Režija: Larry Pearce. Igrajo: Charlton Heston, John Cassavetes

25. 7. — torek ob 17.30 in 19.30 DVE MINUTI PANIKE — ameriška kriminalka

26. 7. — sreda ob 17.30 in 19.30 REVOLVER — italijanska kriminalka. Režija: Sergio Sollema. Igrajo: Oliver Reed, Fabio Testi, Paola Pitagora

27. 7. — četrtek ob 17.30 in 19.30 IMAM DVE MAMI IN DVA OČETA — jugoslovanska komedija. Režija: Krešo Golik. Igrajo: Mia Oremović, Vera Čukić

KINO DOM KULTURE VELENJE

24. 7. — ponedeljek ob 20 uri FILMSKO GLEDALIŠČE VELENJE KAKO UMRETI — jugoslovanska akcijska drama. Režija: Miki Stamenković. Igrajo: Faruk Begoli, Abdurahman Šalja

KINO ŠOSTANJ

22. 7. — sobota ob 19.30 KAKO UMRETI — akcijska drama jugoslovanska. Režija: Miki Stamenković. Igrajo: Faruk Begoli, Abdurahman Šalja

23. 7. — nedelja ob 17.30 in 19.30 DVE MINUTI PANIKE

— ameriška kriminalka. Režija: Larry Pearce. Igrajo: Faruk Heston, John Cassavetes

24. 7. — ponedeljek ob 19.30 OROŽJE SMRTI — italijanski avanturistični. Režija: William Hawkins. Igrajo: Henry Silva, Leonard Mann

26. 7. — sreda ob 19.30 IMAM DVE MAMI IN DVA OČETA — jugoslovanska komedija. Režija: Krešo Golik. Igrajo: Mia Oremović, Vera Čukić

27. 7. — četrtek ob 19.30 REVOLVER — italijanska kriminalka. Režija: Sergio Sollema. Igrajo: Oliver Reed, Fabio Testi, Paola Pitagora

KINO ŠMARTNO OB PAKI

25. 7. — torek ob 20 uri OROŽJE SMRTI — italijanski avanturistični. Režija: William Hawkins. Igrajo: Henry Silva, Leonard Mann

gibanje prebivalstva

VELENJE

POROKE: Zihinja Mešič, rojen 1954, rudar iz Radonjic in Emira Tankič, rojena 1959, de-

VZGOJNO IZOBRAŽEVALNI ZAVOD VELENJE TOZD O. Š. Gustav Šilih

Velenje Vodnikova c. 3
VELENJE

vabi k sodelovanju

PRU za matematiko in fiziko — določen delovni čas in učitelja glasbenega pouka — določen delovni čas — nadomeščanje delavke med porodniškim dopustom.

Prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev pošljite na gornji naslov v roku 15 dni po objavi.

lavka iz Konovega; Vojko Vodovnik, rojen 1955, RTV mehanik iz Zg. Doliča in Marija Repas, rojena 1950, medicinska sestra iz Vitanja; Jože Verhovnik, rojen 1955, delavec iz Sela in Irma Blodnik, rojena 1959, delavka iz Raven na Koroškem.

SMRTI: Lesjak Ivan, kmetovalec iz Šaleka št. 69, star 73 let.

REKORDEN OBISK MUZEJSKIH ZBIRK

V muzeju na velenjskem gradu so, v ponedeljek 3. julija, na dan rudarskega praznika, zabeležili rekorden obisk v enem samem dnevu. Tega dne si je muzejske zbirke, med katerimi je muzej slovenskih premogovnikov osrednja zbirka, ogledalo 1.017 obiskovalcev, med njimi kar 863 članov kolektiva REK Velenje oziroma njihovih svojcev. Po tradiciji in ker REK finančno podpira muzejske zbirke imajo namreč rudarji na dan rudarskega praznika prost vstop v muzej.

Sicer pa pričakujejo v muzejskih zbirkah, da bo tudi letošnje leto rekordno po številu obiskovalcev, ki bi jih naj bilo okoli 20.000. Obiskovalci si poleg stalnih zbirk lahko ogledajo še stalno razstavo slik Lojzeta Perka, v kratkem pa bodo tu razstavili stalno zbirko umetnin iz depoja Kulturnega centra Velenje.

zavarovalna skupnost triglav

OBMOČNA SKUPNOST CELJE

objavlja
prosta dela in naloge

ZAVAROVALNEGA ZASTOPNIKA

za področje VELENJA

Kandidati morajo poleg splošnih pogojev za pridobitev lastnosti delavca izpolnjevati še naslednje pogoje:

- srednja ali nepopolna srednja šola
 - sposobnost za terensko delo
 - da stanuje na področju Velenja
- Nastop dela takoj ali po dogovoru!
Kandidati naj pošljejo pismene vloge v 15 dneh po objavi!

Delovna organizacija za prenos
in distribucijo toplotne energije

»TOPLOVOD« VELENJE

VELENJE p.o., Koroška cesta 46

objavlja

tri učna mesta za izučitev poklica

MONTER TOPLOVODNIH NAPRAV

Pogoj: končana osemletka

Delovna organizacija preskrbi stanovanje v času teoretičnega izobraževanja v Ljubljani in krije razliko od mesečne nagrade do oskrbovalnine v domu.

Vloge pošljite na naslov delovne organizacije, v roku 15 dni od objave.

gorenjetgo

tovarna gospodinske opreme,
n. sol. o., Velenje

Delavski svet DSSS

razpisuje
prosta dela oziroma naloge s posebnimi pooblastili in odgovornostmi

VODJA DELOVNE SKUPNOSTI

Za vodjo delovne skupnosti je lahko imenovan kdor izpolnjuje pogoje:

- da je državljan SFRJ in izpolnjuje splošne pogoje, določene z zakoni, samoupravnimi sporazumi in družbenimi dogovori,
- da je moralno in politično neoporečen,
- da njegovo dosedanje delo zagotavlja, da bodo doseženi sprejeti cilji DSSS kot celote ob načelu solidarnosti in vzajemnosti,
- da ima višjo ali visoko izobrazbo družboslovne smeri.

Izbrani delavec bo imenovan za določeno let.

Kandidati naj pošljejo prijave z dokazili o strokovnosti in delovnih izkušnjah v roku 20 dni po objavi na naslov: GORENJE TGO VELENJE, Kadrovska operativa, Celjska 5/a, Velenje. Kandidati bodo obveščeni o izidu izbire v 30 dneh po zaključku razpisnega roka.

ZAHVALA

Vsem, ki ste z nami sočustvovali in
spremili ljubega moža in očeta

JURIJA ŠKETA

naa njegovi zadnji poti, mu darovali čudovito cvetje in vence ter nam v najhujšem trenutku stali ob strani se iskreno zahvaljujemo. Najlepša hvala zdravnikom in osebju bolnišnice Topolšica za njihovo požrtvovalnost. Hvala tudi kolektivu Rudarskega šolskega centra Velenje, govornikom, godbi in pevcem.

Zalujoča žena Malči, hčerka Nuša z možem in ostali sorodniki.

zaščitite vaš dom pred mrčesom

NUVAN EXTRA
novost na jugoslovanskem
tržišču, učinkovito uničuje
ves plazeči mrčes

NUVAN
UČINKOVITO
UNIČUJE
VES LETEČI
MRČES

ZLATOROG MARIBOR

Končno! Tako lahko rečemo o izgradnji pločnika v naselju Šalek Gorica ob cesti Veljka Vlahoviča. Dolge razprave za zeleno mizo in valitev krivde z enega na drugega so zaenkrat zaključene. V naselju so zgradili del pločnika, ustavilo pa se je pri domačinu Janežiču, ki ne odstopi svoje zemlje. Očitno muke prebivalcev novega naselja še ne bodo kmalu končane.

Tole štirinožno pišče se je zvalilo v Vinski gori pri Štefanu Jelenku. Deset tednov star petelin je gospodarju prinesel že marsikatero stavo. Štefan pravi, da ga ne bodo kmalu pojedli (petelina namreč), čeprav štiri bedra le niso od muh. Sicer pa to ni edina žival, ki so jo imeli na domačiji. Na kmetiji so redili že prašiča s šestimi nogami in zajca z dvema glavama.

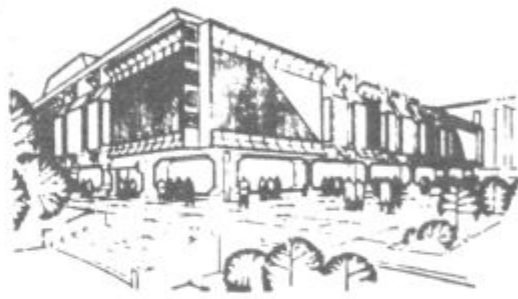
Sončnega dopoldneva ali popoldneva se zelo razveselimo. In takrat je pač treba hitro poiskati primeren kotiček, kjer lahko lovimo sončne žarke in se po možnosti tudi okopamo. Najmlajši pa so si našli tudi primerno zabavo. V Paki, ki že davno ni več čista, se veselo prevažajo na splavih narejenih iz stiroporovih plošč. Doma jih potem mamice pošteno oprhajo in vse je v redu.

Na nedeljskem devetem republiškem tekmovanju v lovu rib s plovcem v družinskem jezeru so zelo izkazala tudi članica ribiške družine P. Šoštani Angela Hribnik. Med ženskami je zasedla drugo mesto, pohvali pa se lahko, da je v nedeljo ulovila največjega krapa. Med kratkim govorom je povedala, da je zaposlena v termoelektrarni Šoštanj, ribe pa lovi že petnajst let.

Vse za družino in dom, za stanovanje in gospodinjstvo pod eno streho!

VELEBLAGOVNICA **namna VELENJE**

Kam in kako na letovanje

Za (ne)vroče počitniške dni smo pripravili anketo o tem, kje bodo nekateri občani preživali svoj letni dopust

Je že tako, da so v tem času dopusti najbolj pogosta tema naših razmišljanj, čeprav muhasto vreme največkrat ne vzbuja pravega dopustniškega razpoloženja. Ko človek prebira in posluša o vseh mogočih in nemogočih rekordih, ki naj bi jih prinesla letošnja turistična sezona pri nas, si seveda ne more kaj, da si ne bi tudi sebe zamislil na morda kje vendarle še prostem koščku tako obleganega Jadrana. Tudi mi v redakciji „na veliko“ razmišljamo o letovanjih in iz teh razmišljanj se je porodila želja, da izvedemo vsaj nekaj o tem, kje in kako bodo preživali letni oddih naši delovni ljudje in občani. Če zanima tudi vas, potem vas vabimo k branju naslednje ankete:

mi. Zaposlena sem v Gorenju, kjer pa je mnogo več povpraševanja kot so letovalne zmogljivosti, zato smo si morali poiskati sami. Za deset dni bomo postavili šotor v Rabcu in vse, kar si želimo, je to, da bi nam tudi vreme bilo naklonjeno. Res nerodno bi bilo, da bi še tistih nekaj dni, ki jih namenimo počitku močil dež.“

Anton Bačovnik

ANTON BAČOVNIK iz Skornega: „Jaz sem za letos z dopustom že opravil. Prvi del sem ga namenil zdravljenju v Čateških toplicah in to že v mesecu aprilu. Vreme sem imel sicer res pravo aprilsko, toda vseeno sem tiste dni dobro izkoristil za okrevanje in oddih. Pred nedavnim pa sem nadaljeval s še desetimi dnevi oddiha, ki pa ni bil le oddih, saj sem ta čas namenil delu pri hiši, ki sem jo dogradil. Na morje doslej nisem hodil, ker zaradi gradnje nikoli ni bilo časa. Naslednje leto pa upam, da nam bo le uspelo preživeti kakšen dan na Jadranu. V delovni organizaciji, kjer sem zaposlen (Podjetje za PTT promet Velenje, enota Šoštanj) nam nudijo ugodne pogoje letovanja, ki jih bom skušal izkoristiti.“

olajšana, ker je prtljaga že na morju in jo bom laže mahnil preko Ljubljane do Reke in naprej na Pag. Če nam tam ne bo všeč, smo že vnaprej domenili, da bomo krenili kam drugam, vrnil pa se bomo proti koncu meseca.“

Verica Pečnik

VERICA PEČNIK, Varpolje: „Zal načrtov za dopust nimam več v mislih, ker so letošnji dopustniški dnevi že za mano. Prepotovala sem Bosno, od tam sem krenila proti Titogradu in dalje v Dubrovnik. Vračala sem se ob obali do Reke in nato domov. Ti dnevi so bili čudoviti, veliko lepote sem spoznala in ni mi žal, da sem se odločila za kolikor toliko naporno pot. Vsekakor si bom prihodnje leto privoščila z družino še nekaj podobnega.“

Barbara Slockan

BARBARA SLOKAN, Nazarje: „Tudi zame so dnevi oddiha že minili. Preživela sem jih na Rabu, kjer smo z družbo stanovali v privatnih sobah. Bile so lepo opremljene in poceni, saj je spanje z obilnim zajtrkom veljalo le 126 dinarjev. Plaža je lepa, ustreglo nam je tudi vreme in je bilo vseskozi lepo in toplo. Kar težko sem se navadila sonca in vročine, saj sta pri nas že bolj redka gosta. Tudi zabave na Rabu ne manjka in drugo leto bomo verjetno spet tam.“

Maks Petek

MAKS PETEK, Mozirje: „Pametno vprašanje, na dopust namreč odhajam prav ta trenutek. Krenil bom na morje in sicer na otok Pag. Družba, s katero bom taboril, je že na otoku, sam pa kasnim, ker sem večeraj še opravljal izpit. Pot mi bo

Andrej Hudobreznik

ANDREJ HUDOBREZNIK iz Šoštanja: „Zaposlen sem v Rudarsko elektroenergetskem kombinatu Velenje in sicer šele kratak čas, zato svoj letni dopust ne bom izkoristil prej kot v decembru. Sicer pa bom poletje preživel na delovnem mestu in doma. Če me mika morje? Sploh ne, saj se nič kaj rad ne namakam v njem. Sem namreč ljubitelj planin, zato raje hodim v hribe kot na morje. Tudi letos bom z družino večkrat odšel na tovrstne izlete, tako, da bo poletje tudi zame zanimivo. Zelo radi pa gremo tudi na domače posvetje pri Slovenj Gradcu in tam postorimo kakšno delo. Tudi to mi predstavlja neke vrste oddih.“

Milica Pačnik

MILICA PAČNIK iz Šoštanja: „Lani sem z družino letovala organizirano preko delovne organizacije, letos pa si bomo oddih pripravili sa-

Je varnostni pas voznikom odveč

Naša šoferska vzgojenost je za evropske razmere še na zelo nizki stopnji

Pred štirinajstimi dnevi je republiški svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu organiziral anketo – varnostni pas. Namen ankete je bil ugotoviti, koliko vozil s slovensko registracijo je ta dan med 8. in 20. uro zapeljalo na bencinske servise, kjer so anketirali voznike, v koliko avtomobilih so vgrajeni varnostni pasovi, kako vozniki uporabljajo varnostne pasove (vedno, občasno, nikoli) in koliko voznikov se je na črpalke pripeljalo zapetih z varnostnim pasom.

V tej akciji je sodeloval tudi naš občinski svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu. Na obeh bencinskih servisih v

Velenju in na bencinskem servisu v Šoštanju so člani občinskega sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu, člani AMD, člani združenja šoferjev in avtomobilistov ter pionirji prometniki ugotavljali, v kolikšni meri šoferji in sopotniki na prvih sedežih uporabljajo varnostni pas.

Rezultati niso nič kaj vzpodbudni. Od 4373 voznikov, ki so se ta dan pripeljali na bencinske servise v Velenju in Šoštanju, uporablja varnostni pas redno le 377 voznikov, občasno 3465 voznikov, ne uporablja pa ga 531 voznikov. Na bencinske

servise se je s pripetimi varnostnimi pasovi pripeljalo 618 voznikov, zanimivo pa je, da v vozilih ni bilo vgrajenih varnostnih pasov.

Iz številk je razvidno, da se je težna večina šoferjev pripeljala na bencinske servise z odpetimi varnostnimi pasovi, nekateri se niso pripenjali, mnogi pa so celotno viljo, da se ne bi pripenjali tudi, če bil sprejet zakon o obveznem pripenjanju. In če k vsemu temu dodamo še stare ugotovitve, da štetje pasov ne ustreza ali niso do trdnosti pričvrščeni in da večina avtomobilov nima vgrajenih opornih za glavo, potem je slika o uporabi varnostnega pasu pri nas zelo blešča za varnost pa prepuščena skrb za varnost pa prepuščena godnosti voznikov.

V ŠOŠTANJU GRADIJO TOPLOVOD

Krajani Šoštanja se že vrsto let pritožujejo, ker njihova krajevna skupnost nima urejeno mestno toplovodno omrežje. Čeprav imajo vir toplotne energije tako rekoč pred nosom, so prepuščeni lastnim rešitvam pri preskrbi s to prepotrebno energijo.

Sedaj se je tudi tu premaknilo. V Šoštanju bodo skušali čimprej odpraviti neurejeno toplovodno ogrevanje. V gradnji je toplifikacijsko omrežje za Ažkerčevo in Levstikovo cesto, ki naj bi bilo po planu končano do občinskega praznika. Do 8. oktobra bo urejena tudi toplifikacija Tovarniške poti. V krajevni skupnosti pa že resno razmišljajo o nadaljnji toplifikaciji celotnega naselja.

Za ureditev toplifikacije omenjenih področij je krajevna skupnost iz sredstev samoprispevka namenila 340 tisoč dinarjev.

Toplovod pa ni edina pridobitev, ki jo letos načrtujejo v Šoštanju. V izgradnji je tudi izpopolnitev telefonskega omrežja. Nove priključke bodo dobili v Ravnah, Zavodnjah, Topolšici, Belih vodah, Lokovici in seveda tudi Šoštanju. V Šoštanju pa bodo postavili še javno telefonsko govornico.

„NAS ČAS“, glasilo Socialistične zveze delovnega ljudstva, izdaja Center za informiranje, propagando in založništvo Velenje, Velenje, Titov trg 2, pa 1. maja 1965; do 1. januarja 1973 je izhajal kot štirinajstodnevnik „SALEŠKI RUDAR“, kot tednik pa izhaja „NAS ČAS“ od 1. januarja 1973.

Uredništvo: Marjan Lipovšek (direktor in glavni urednik), Vovk (odgovorni urednik), Jože Krajnc, Janez Plesnik, Mira Boris Zakošek ter Niko Kupec in Dušan Lazar (tehnična uredniki).

Izhaja ob petkih – Uredništvo in uprava 63320 Velenje, Tito 2/II, poštni predal 89, telefon (063) 850-087 – Brzojavni in Informativni center Velenje.

Cena posameznega izvida 4 dinarje, letna naročnina 150 dinarjev (inozemstvo 300 dinarjev).

Ziro račun pri SDK, podružnici Velenje 52800-603-38482.

Grafična priprava ČZP „Dolenjski list“ Novo mesto, tisk tiskarna „Ljudska pravica“ Ljubljana.

Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.

Za „NAS ČAS“ se po mnenju Sekretariata za informacije izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije številka 421-1/72 od 8. februarja 1974 ne plačuje temeljnega davka od prometa proizvodov.